

1984 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண். 4 பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,40,81,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

திரு. எஸ். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, To discuss policy

நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,40,81,000—ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன்: தலைவர் அவர்களே, பழைய தட்டெழுத்து மிஷின்களுக்கு இருமுனை வரிகளில் இருந்து ஒரு முனை வரி விதிக்க நடவடிக்கை எடுக்காது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,40,81,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் விற்பனையாகும் வெளி மாநில பரிசுச் சீட்டுக்கு விதிக்கப் பட்டுள்ள 20 சதமான விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1984 மார்ச் 19]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 4-பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,40,81,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: தலைவர் அவர்களே, விவசாய உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தும் இரசாயன உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4-பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,40,81,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, என்னால் அவையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பை ** நான் அவையில் படித்ததாக எடுத்துக்கொண்டு, அதைக் குறிப்பேட்டில் ஏற்றிக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பிலே அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்தை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

மாநிலத்திற்கு சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் ஆனால் இன்றைக்கு எக்ஸைஸ், புரகிபிஷன் என்று சொல்லக் கூடியது, இத்தோடு இணைந்த ஒரு மானியம். ஆனால் அது விவாதிக்கப்படவில்லை. அந்த இலாக்காவை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அது ஒரு பொன் விளைகின்ற பூமி, அந்த இலாக்கா. அந்த இலாக்கா இப்போது பறி போய்விட்டாலும் கூட, அந்த மானியம் விவாதிக்கப் படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் எக்ஸைஸ் என்று

*638-663-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வருகிறபோது, சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று வருகிறபோது பாட்டிலிங் காக இருந்தாலும், பிளண்டிங்காக இருந்தாலும், ஐ.எம்.எப்.எல். ஆக இருந்தாலும், இத்தோடு தொடர்புடையது. எனவே அது பற்றி, விவாதிப்பதற்காக உரிய மானியம் இங்கே வைக்கப் படாதது உண்மையிலே வருத்தம் அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத் திலே எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் என்று ஒரு பிரிவு வருகிறது. திரைப்படத்திற்கு வரிவிலக்கு வழங்கக்கூடிய ஒரு பிரிவு திரைப்படத்திற்கு வரிவிலக்கு வழங்கக்கூடிய வகையில் ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அதற்கு யார் தலைவர் என்னு் கேட்டால் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பெருமைக்குரிய நீதிபதி ராம்பிரசாத் ராவ் அவர்கள். ராம்பிரசாத் ராவ் அவர்கள், அந்தக் கமிட்டியினுடைய தலைவர். அவர் வழங்குகிற தீர்ப்பு ரொம்பவும் நியாயமான தீர்ப்பு. அதற்குத் தலை வணங்க வேண்டும். அவர் என்ன படத்திற்கு விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறார் என்று தெரியுமா? அதில் இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த ஒருவர், அந்தக் கட்சியின் பேச்சாளர், பெயர் திருவை. அண்ணாமலை, அவருடைய படம், கடவுளின் தீர்ப்பு. அந்தப் படத்திற்கு விதிவிலக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் எத்தனையோ படங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராம்பிரசாத் ராவ் அவர்கள் தீர்ப்புக்கு, முடிவுக்குத் தலைவணங்க வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். இதிலே யார் தலைவர் என்பது முக்கியம் அல்ல. எந்தப் படத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியம். விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட படத்தையும், விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட மறுத்த படத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி, சமுதாயத் திற்கு எந்தப் படம் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்கிறது, சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்தைச் சொல்கிறது என்று பார்த்து, இப்படிப்பட்ட படங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்காமல் சமுதாயத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கின்ற படத்திற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், அதை மாற்றிக் கொள்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, ஒரு படத்திற்கு விதிவிலக்கு வழங்குகின்ற அதிகாரம் அந்தக் கமிட்டிக்கு உண்டு. ராம்பிரசாத் ராவ் அந்தக் கமிட்டியினுடைய தலைவர், அது நியாயம் என்ற கருத்திலே கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால்....(குறுக்கீடு)

[1984 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கமிட்டி போடப் பட்டிருப்பது, எல்லாவற்றையுமே அசோ அல்லது அமைச்சர்களோ அல்லது செயலாளரோ போய் பார்க்க முடியாது என்பதற்காக அரசுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் உதவிகரமாக இருப்பதற்காக, அவைகளைப் பார்த்து சிபாரிசு செய்வதோ அல்லது தள்ளிவிடவோ, அந்த கமிட்டி செய்ய முடியும். சிபாரிசு செய்தால், அரசு போட்டிருக்கிற உத்தரவின்படி, ஜி.ஓ.வின்படி, அதற்கு ஏற்றவாறு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அனுப்புவார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் -அதை ஏற்றுக்கொள்வதும், ஏற்றுக்கொள்ளாததும் அதற்கு அரசுக்குத் தான் அதிகாரம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்ன விவரங்களை மறுக்கவில்லை. ஏன் அப்படி நடைபெறுகிறது என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறார். மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இங்கே இருக்கிற முக்கியமான பிரச்சினை, நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மாநில அரசுக்கு வருகின்ற வருவாய் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதிலே எந்தவிதமான கஷ்டத்து வேறுபடும் கிடையாது. 1937 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோது, மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததினால், ஏற்பட்ட எக்ஸைஸ் கலால் வரி இழப்பை ஈடு செய்வதற்காக, இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ்ஸை அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

அதை கற்பகத் தா என்று பேசுவார்கள், காமதேனு என்று பேசுவார்கள். ஆனால் அதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று பெயர் தான். அது இந்த மாநிலத்திற்கு வரி ஈட்டுகின்ற ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது.

நாம் இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தை கொஞ்சம் புரட்டிப் பார்க்கிறோம். என்று சொன்னால், அதில் மாநில சர்க்கார் என்பது குளோரிபைடு முனிசிபாலிட்டி என்ற வகையில், அலங் ரிக்கப்பட்ட ஒரு நகரியமாக இருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

விலங்குகளுக்கு வரி போடலாமா? முடிந்தால் தலைகளுக்குக் கூட வரி போடலாமா என்று யோசிக்கக்கூடிய நிலைமை. முகலாய சக்கரவர்த்திகள், பாதுஷாக்கள் ஆண்ட காலத்தில் ஜஸியா என்ற வரி இருந்ததுபோல, என்னென்ன பெர்ஸன்களுக்கெல்லாம் வரி போடலாம் என்று யோசிக்கிற நிலைமை மாநில அரசுகளுக்கு ஆனால் அதற்காக தலைக்கு வரி போட முடியுமா? முடியாது. ஏனென்றால் அந்த வகையில் தான் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு வரி போடுகின்ற உரிமைகளை வழங்கியிருக்கிறது.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இன்றைக்கு வரிபோடும் அதிகாரங்கள் எல்லாம் மச்சு சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. எக்ஸைஸ் டியூட்டி, எக்ஸ்போர்ட் டியூட்டி, கார்ப்பரேட் டியூட்டிஸ், வெல்த் டாக்ஸ், Excise duty in respect of succession Act என்று இந்த அமுதகர்பிகள் எல்லாம், அட்சய பாத்திரங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காருடைய கையிலேதான் இருக்கிறது.

1935 ஆம் வருஷம் வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்திலே இருக்கிறபடி, பத்திரிகைகளில் வருகிற விளம்பரங்கள் கொடுப்பதற்காக போடப்படுகின்ற வரி மாகாணங்களிடம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அது இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காருக்குப் போய்விட்டது. அதேபோல மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறுகின்ற வியாபாரம் அதிலே போடப்படுகின்ற வரி, 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் அடிப்படையில் மாநில அரசுகளிடம் தான் இருந்தது. அதை தற்போது மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டது.

அதுபோல ஷேர் மார்க்கெட் மீது டாக்ஸேஷன் பவர் மாநில அரசிடம் இருந்தது. இன்றைக்கு அது மத்திய சர்க்காருக்குப் போய்விட்டது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இங்கே ஒருமுறை பேசும்போது சொன்னார்கள். 1977-லிருந்து 82 வரையில் 5 ஆண்டுகாலமாக பல்வேறு விதமான வரி விதிப்புகளை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறது. இந்த வரிகளில் கிட்டத்தட்ட 3702 கோடி ரூபாயில், மத்திய சர்க்கார், தமிழகத்திற்கு கொடுத்திருப்பது 1165 கோடி ரூபாய் தான். கஸ்டம்ஸ் இன்றைக்கு மத்திய அரசு வசூலிக்கிறார்கள், நமக்கு அதிலே ஷேர் உண்டா என்றால் இல்லை. அதைப் போலவே கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ், கம்பெனிகளிடமிருந்து பெறப்படுகிற வருமானம் 2382 கோடி ரூபாய் வருகிறது, அதிலே தமிழகத்திற்கு ஒரு ரூபாய் ஷேர் உண்டா என்றால் கிடையாது.

நம்முடைய அரசியல் நிர்ணய சபையில் அங்கம் வகித்த திரு. மேனன் முன்னால நிதியமைச்சர், திரு சந்தானம், திரு. இராமலிங்கம் செட்டியார், துர்க்காபாய் இவர்கள் டிராப்ட் கான்ஸ்டிடியூஷன் தயாரிக்கிறபோது எக்ஸைஸ், கஸ்டம்ஸ், கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் இவைகளிலே எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு ஷேர் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு திரு. கோபாலசுவாமி அய்யங்கார் இருந்த எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி மூலமாக அவைகள் எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு வரமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1957-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே துணிக்கு வரி போடுகிற அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இருந்தது. அதைப் போலவே சர்க்கரைக்கு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 19]

வரிபோடுகிற அதிகாரம் இருந்தது, புகையிலைக்கு வரிப் போடுகிற அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் 1957-க்குப் பிறகு மத்திய சர்க்கார் அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். மாநில சர்க்கார் அவைகளுக்கு விற்பனை வரி போட முடியாத படி எக்ஸைஸ் டியூட்டி அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூட்டி என்று மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதிலே மாநிலங்களுக்குப் பங்கு தரவதாகச் சொன்னார்கள் ஆனால் எந்தப் பங்கும் தரவில்லை. இன்னொரு பேரபாயமும் இருக்கிறது. மக்களிடமிருந்து அதிகமான வருவாயைப் பெற்றுத் தரக்கூடிய வரிகளையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. டெல்லியிலே இருக்கிற சர்க்கார் தவாரி குழு என்று ஒரு குழுவை அமைத்து ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது. வனஸ்பதி, பெட்ரோலியம், சிமின்ட், மருந்துப் பொருட்கள், காகிதம், காகித அட்டை இவைகள் மீது வரி விதிக்கிற அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இருந்தது. அதை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிற முறையிலே, டெல்லியிலே ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்துக்கொண்டார்கள், எல்லோரும் போனார்கள். அந்த கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை அந்த மாநாடு பரிசீலித்தது, மாநில அரசு விற்பனை வரி போடக்கூடாது என்றும், இவைகளுக்கு மத்திய அரசு அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூட்டி போடுவதாகவும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதற்கு முதலமைச்சர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காஷ்மீர் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறது, ஆந்திரா எதிர்ப்பு தெரிவித்து இருக்கிறது. மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் திரு. ஜோதிபாசு மாநில சுயாட்சி மீது தொடுக்கிற மற்றொரு யுத்தம் என்று இதை வருணித்து இருக்கிறார்கள். கடைசியாக பைனான்ஸ் மினிஸ்டர் திரு. பிரனாப் முகர்ஜி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு போடப்பட்டு இதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரும் அதிலே ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த வரிகளையெல்லாம் விடுவதாலே மாநிலத்திற்கு 160 கோடி ரூபாய் நட்டம் ஏற்படுகிறது, தமிழகத்திற்கு தமிழக மக்களுக்கு மிகப் பெரிய இழப்பு ஏற்படுகிற அபாயம் இதிலே இருக்கிறது.

மத்திய சர்க்கார் நம்மீது தொடுத்திருக்கிற, அதிகாரத்தைப் பறிக்கிற காரியத்தை ஒட்டுமொத்தமாக தமிழக மக்களின் சார்பில் எதிர்க்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது குறித்து மகிழ்ச்சி. ஆனால் அந்த எதிர்ப்பு சரியாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே எதிர்ப்பு அளவிலே இருக்கிறோமே தவிர சரியாக இருக்க முடியவில்லை. தமிழகத்திற்குத் தேவையான அரிசி நமக்கு கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். இப்போது கிடைக்கிறதா

1984 மார்ச் 19] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இல்லை. 20 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லை. ஆனாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்க முடிகிறதா? முடியவில்லை. காரணம் என்ன? இன்றைக்கு போராட்ட முறைகள் மாறிவிட்டன. அதைப் போலவே டாக்ஸைப்பற்றி சொல்கிறபோது இந்தப் பிரச்சினை குறித்து இதற்குப் போராடுகின்ற போராட்டம்—மத்திய சர்க்காரோடு எப்படிப் போராடுவது என்பது எனக்குத் தெரியு—எப்படிப் போராடுவது என்பது எனக்குத் தெரியும். என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆடுகிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேண்டும், பாடுகிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். டெல்லி மாநாடு மத்திய சர்க்கார் என்ற மாடு கொஞ்சம் கஷ்டமான மாடு, கொஞ்சம் விவரமில்லாமல் இருந்தால் முட்டி விடும். இன்னும் சொல்லப் போனால் கொஞ்சம் இதுவாக இருந்தால் உதைத்து விடும். இந்த மாட்டினுடைய தன்மைகள் இவை. நாங்கள் எல்லாம் எம்ஜிஎன்ஸி கொடுமைகள் அனுபவித்தவர்கள். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது ஆடிக்கறக்கிற மாட்டை ஆடிக்கறக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. தமிழ் மக்களின் சார்பில் மிகக் கடுமையாக நாம் எதிர்க்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொது விற்பனை வரிமூலமாக வருமானம் 51822 லட்ச ரூபாய் என்று புள்ளிவிவரம் இதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் அந்த பர்சன்டேஜ் இந்த ஆண்டு குறைவாக இருப்பதாக பாலிசி நோட்டிலேயிருந்து தெரிகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் வசூலிக்க வேண்டிய வரங்களிடமிருந்து வருமான வரியை இந்தச் சர்க்கார் இன்னும் வசூலிக்கவில்லை. தனியார் ஆலைகளிடமிருந்து வர வேண்டிய பணம் 24 லட்ச ரூபாய். விற்பனை வரிமூலமாக சர்க்கரை ஆலைகளிடம் இருக்கிற அரியர்ஸ் 4 கோடியே 70 லட்சத்து 40 ஆயிரத்து 488 ரூபாய், இவைகள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய பாக்கிகள். அதுமட்டுமல்ல, 1972-73 க்கு ஸ்பிக்கிலிருந்து பல கோடி ரூபாய் வரவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, பாட்டிலிங், பிளன்டிங் யூனிட்கள் பல லட்ச ரூபாய்கள் தரவேண்டும். திருநெல்வேலியிலே ஒரு நிறுவனம் 12 லட்ச ரூபாய் தரவேண்டியிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் நான் கற்பனை செய்து உதிர்த்த கணக்குகள் அல்ல. பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தின் அடிப்படையில் தான் சொல்கிறேன். சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்ட வில்லையென்றால் அரியர்ஸ் சம்பந்தப்பட்டவர்களை யெல்லாம் பத்திரிகையில் படம்போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஏன் அந்தத் தொகையை வசூலிக்க முடியவில்லை. ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. என்ன காரணம்? சேல்ஸ் டாக்ஸ் வருவாய் குறைந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம், விவரம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்தான்]

[1984 மார்ச் 19]

(முற்பகல் 10.20)

சும்மா இருந்த நேரத்திலேயே திடீர் என்று கைத்தறிப் பட்டுக்கு 5 சதவீதம் வரி போட்டார்கள். அதற்கு முன்னால் அதற்கு வரி கிடையாது. திடீர் என்று 5 சதவீதம் வரி போட்டார்கள். திடீர் என்று அந்த 5 சதவீத வரியை ரத்து செய்தீர்கள். இதற்கு பின்னால் இருக்கக் கூடிய மர்மம் என்ன?

இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், மல்கோத்ரா பியாரிலால், மல்கோத்ரா, சுப்ரீம்கோர்ட் தீர்ப்பு என்ன சொல்லியது, அந்த இரும்பு துண்டு துகள்சுளிலிருந்து உருவாக் கப்படும் உருளைப்பொருட்களுக்கு வரி விதிக்கலாம் என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. எவ்வளவு ரூபாய் இதன் மூலமாக அரசுக்குக் கிடைக்கிறது. 122 லட்ச ரூபாய் கிடைக்கிறது. எத்தனை மில்கள்? 47 மில்களிலிருந்து நமக்கு இது கிடைக் கிறது. ஆனால், ஏன் நீங்கள் அந்தத் தொகையை வசூல் செய்ய வில்லை? ஏற்கனவே இவைகளுக்கு நீங்கள் வரி போடுகிற போது ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். வரி விதிக்கக் கூடாது என்று ஹைக்கோர்ட் சொல்லியது. அடுத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். வரி விதிக்கலாம். என்று சொல்லியது. இடையிலே கேஸ் நடந்தது 6 வருடங்கள் அந்த 6 வருடத் தொகையையும் சேர்த்து வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லியாகிவிட்டது. ஏன் நீங்கள் அதற்கு விதி விலக்கு கொடுக்கிறீர்கள்? என்ன காரணம்? பெட்ரோலுக்கு வரி போட்டு இருக்கிறீர்கள். குறை என்றால் குறைப்பீர்களா? பஸ் கட்டணம் உயரப்போகிறது. ஆட்டோ கட்டணம் உயரப் போகின்றது. குறைப்பீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதை விட்டுவிட்டு புதிதாக ஏதாவது சொன்னால் எங்களுக்குத் திருப்பி பதில் சொல்வதற்கு உற்சாக மாக இருக்கும். ஸ்டீல் ரோலிங் மில் பற்றி மாண்புமிகு முன்னால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இங்கே அரை மணி நேரம் பேசி அதற்கு வேண்டிய காரண காரியங்களை நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு இன்றைக்கு உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த துணைத்தலைவர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசி அதற்கும் நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். திருப்பி அதையே நீங்கள் பேசினால் நான் முதலில் சொன்ன பதிலையேதான் திருப்ப அப்படியே சொல்ல வேண்டும் அல்லது இந்தத் தேதியில் நான் பேசிய பேச்சை திருப்பி நீங்கள் படித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று இலகுவாகப் பதில் சொல்லிவிட முடியும். ஆகவே புதிய விஷயங்களைச் சொன்னால் அரசுக்கும் நல்லதாய் இருக்கும், மக்களுக்கும் நல்லதாய் இருக்கும்.

திரு. அ. ரகுமான்தான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி கலைஞர் அவர்களாலும் நண்பர் துரைமுருகன் அவர்களாலும் ஏற்கனவே எழுப்பப்

1984 மார்ச் 19]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பெற்று அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த பதிலைப் படித்துவிட்டு வந்து தான் நான் பேசுகிறேன். பதில் சொன்ன பிறகு, நீங்கள் சொல்லியிருக்கக் கூடிய காரணங்கள் நியாயமானதா என்பதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு அவகாசம் இல்லை. எனவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி—பழைய சம்பவமாக இருந்தாலுப்—அதிலே எவ்வளவு பெரிய தவறுகள் நடக்கிறது, தொடர்ந்து எப்படி நடக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத் தான் சொன்னேனே தவிர அரைத்த மாவை அரைத்து நேரத்தை வீணாக்குவதற்காக அல்ல.

அதற்கு நீங்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய காரணம் — 122 லட்சம் ரூபாய் வரி வசூலிக்கலாம் என்று சுபீர்ம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்தும் கூட ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லுக்கு வரி விலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது — என்ன தெரியுமா ஆந்திராவில் இல்லை, கேரளாவில் 5 வருடங்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்; கர்நாடகாவில் 3 வருடங்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஆகவே நாங்களும் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன், பிற மாநிலங்களில் செய்வதை எல்லாம் நீங்கள் செய்ய தயாராக இருக்கிறீர்களா? மேற்கு வங்கத்தில் அரசு ஊழியர்களுக்கு போன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள் நீங்கள் கொடுக்க தயாரா ஆந்திராவில் மாண்புமிகு என்.டி.ஆர். அவர்கள் நில வரியை ரத்து செய்தார்கள், நீங்கள் செய்ய தயாரா அவரே மேல் சபையையும் எடுத்து இருக்கிறார்கள், நீங்கள் எடுப்பீர்களா அவர் ஒரு கிலோ அரிசி 2 ரூபாய்க்கு கொடுக்கிறார், நீங்கள் கொடுப்பீர்களா?

நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இராஜ நர்த்தகி என்ற பதவியை அவர் எடுத்து விட்டார் நீங்கள் எடுப்பதற்கு யாராக இருக்கிறீர்களா சரி அவர் காவி உடை அணிந்து இருக்கிறார் நீங்கள் அணியுங்கள் என்றா நான் கேட்கிறேன். ஆக இன்றைக்கு பிற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய காரியங்களை எல்லாம் நீங்கள் செய்ய முடியாது. அதற்கு மட்டும் பிற மாநிலங்களை காரணம் காட்டுகிறீர்களே? சைக்கிள் உதிரி பாகங்களுக்கு நான் கேட்கிறேன் மகாராஷ்டிராவில் வரி உண்டா? கர்நாடகத்தில் வரி உண்டா? 3 சதவீதம் போட்டு இருக்கிறீர்கள். ஆக இன்றைக்கு கேரளாவில் சிலைடு காட்டுவதற்கு சிலைடு சார்ஜஸ் 3½ ரூபாய் தான். இங்கு எவ்வளவு போட்டு இருக்கிறீர்கள். ஆக பிற மாநிலங்களில் இருப்பதை எல்லாம் நீங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகின்ற வாதம் சரியல்ல.

இதற்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய மர்மங்கள் இன்றைக்கு தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல.

[திரு. அ. ரகுமான்காள்]

[1984 மார்ச் 19]

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் போட்டிருக்கக் கூடிய வரிகள் சாதாரண மக்களை பாதிக்கக் கூடியவரிகளாக இருக்கின்றன. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், வசதி படைத்தவர்கள் மீது வரி போட்டு ஏழை எளிய மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று. வரி மூலம் அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் போட்டிருக்கிற வரிகளை, நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு போட்டிருக்கக் கூடிய வரிகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறேன். தாய்க் குலம் தாய்க்குலம் என்று பேசுகிறீர்கள். அந்தத் தாய்க்குலம் பொட்டு வைத்தால்கூட அந்த நெற்றிப் பொட்டுக்கு வரி வருகிறது. லிம்ஸ் ஸ்டிக்-க்கு வரி வருகிறது. ஸ்னோ, பவுடருக்கு வரி வருகிறது. கவரிங் நகைகளுக்குக் கூட — நான் கேள்விப்படுகிறேன் — வரி இருப்பதாக. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்துகிற பொருள்களுக்கு — — — சத்துணவு போடுவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். குழந்தைகள் சாப்பிடுகிற பிஸ்கட்டுக்கு வரி, மிட்டாய்க்கு வரி, பால் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி. ஏழை மக்கள் பயன் படுத்துகிற சைக்கிள் உதிரி பாகங்களுக்கு வரி மீனுக்கு வரி, நண்டுக்கு வரி, நத்தைக்கு வரி, மஞ்சளுக்கு வரி, கடுகுக்கு வரி, பூண்டுக்கு வரி, புளிக்கு வரி, மோட்டார் டயருக்கு வரி, ட்யூப்-க்கு வரி, சிமென்ட்-க்கு வரி. இன்னும் எதற்குதான் வரியோ. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதால் சொல்கிறேன், அவர்கள் ஒரு படத்தில் பாடியிருப்பதால். அநியாயம் அநியாயம் இந்த ஆட்சியில். குனிந்தால் வரி நிமிர்ந்தால் வரி என்று பாடியவர் தான் அவர்கள். அற்குத் தான் வரி இந்த ஆட்சியில் இல்லையேதவிர மற்றபடி இவ்வளவு வரிகளைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். நுழைவு வரியை எடுத்துவிடுவதாகச் சொன்னீர்கள். பழைய படி நுழைவு வரி என்ற பூதம் இருக்கிறது. எடுத்து விட்டீர்கள். அதற்குப் பதிலாக கூடுதல் விற்பனை வரி என்று சொல்கிறபேது அது பிளாக்மார்க்கட்குக்கு வழிவகை செய்யும். நான் கேட்கிறேன். ஒரு வியாபாரிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12 லட்சம் ரூபாய் டேர்ன் ஓவர் என்றால் அவர்களுக்கு வருகிற லாபத்திற்கு வரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் அல்லது வரி கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை நுகர்வோரிடமிருந்து வாங்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒழுங்காக கணக்கு காட்டுவார்களா அவர்கள் பீஸ் கொடுப்பார்களா உங்களுக்கு எப்படியும் கட்டியாக வேண்டும். ஆகவே கூடுதல் விற்பனைவரி என்று சொல்லும் போது மறைமுகமாகப் ப்ளாக் மார்க்கட்டை, கள்ள மார்க்கட்டை திறந்துவிடுகிறீர்கள் என்று தான் பொருள்.

அடுத்து, பெட்ரோலுக்கு மட்டுமல்ல, டீசலுக்கு வரி. உங்கள் ஆட்சியில் இரவு நேரங்களில் கூட விவசாயம் செய்யச் சொல்கிறீர்கள். இரவு நேரங்களில் விவசாயம் செய்ய

1984 மார்ச் 19] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

முடியுமா பகல் நேரத்தில் விவசாயம் செய்வதே சிரமமாக இருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் விவசாயம் செய்கிற அளவிற்கு சில நேரங்களில் மின்சாரம் கிடைப்பது இல்லை. பம்பு செட்களுக்கு மின் இணைப்பு உண்டா? விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை தருகிறீர்களா என்றால் இல்லை. கரும்பின் விலை குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு விலைவாசியோ ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது இந்த டீசல் விலை உயர்வினால் மக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்களா இன்று நீங்கள் போட்டிருக்கக்கூடிய வரிகள் ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரிகள். லாட்டரி சீட்டுகளில் வேலைப் பார்ப்பவர்கள் யார்? ஊனமுற்ற லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள். அவர்களுக்கு வரிப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் பிழைக்கத் தெரியாதவர்கள். காட்டுவதைக் காட்டிப் பெற வேண்டியதைப் பெறுவதற்கு உரிய ஆற்றல் அவர்களிடம் இல்லை. கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். 20% வரி. அது யாரைப் பாதிக்கிறது. லாட்டரிச் சீட்டுக்கு வரி விதிக்கிறீர்கள் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன்.

இன்று நான் உங்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிற பல வழிகள் இருக்கின்றன. உங்களுக்குத் தெரியாதா, தெரியும். அதை ஏன் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். சர்க்கரை ஆலைகளை எடுங்கள். மதுரையில் எடுத்தீர்களே, எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளையும் எடுங்கள். கைத்தறி ஆலைகளை எடுங்கள். சிமென்ட் ஆலைகளை எடுங்கள். பஸ்களை தேசியமயமாக்குங்கள். பாட்லிங் ப்ளென்டிங்க் பொன் விலையும் பூமி அல்லவா? எவ்வளவு வசதிகள் வருகின்றன கோடிக்கணக்கான அளவிற்கு ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஐ.எம்.எப்-யை எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம் என்கிறீர்கள்; சரி, ஹோல்சேலை எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம் ஏன் பாட்லிங்க் அன்ட் ப்ளென்டிங்கை எடுக்கவில்லை அதைக் கேட்டால் பப்ளிக் இன்டெரஸ்ட், ஆகவே எடுக்கவில்லை என்கிறீர்கள். எடுக்காததன் காரணம் என்ன. இல்லையென்றால் அது லஞ்சத்திற்கு வழிவகுக்கும். தனி நபர்கள் லைசென்ஸ் வாங்க நுழைவார்களா மாட்டார்களா காரணம், கண் சிமிட்டுகிற வசதி படைத்த, வருமானம் வருகிற தொழிலாக இருக்கிறது. சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு சொல்கிறேன் ஏனென்றால் தற்போது கோர்ட்டு தீர்ப்பு முடிந்து விட்ட காரணத்தால் சொல்கிறேன். உங்கள் மீது தவறான குற்றச் சாட்டு சொல்லப் பட்டிருக்கலாம். சரியாக இருக்கலாம், அது வேறு விவகாரம் அதற்கு நாம் ஏன் இடம் கொடுக்க வேண்டும் இன்று தனியார் கையில் லைசென்ஸ் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்ற காரணத்தால் ராமபிரசாத் ராவ் கமிஷன் முன்னல் புகார் வந்தது. எதற்காக புகார் வந்தது புகாருக்குக் காரணம் என்ன இந்த லைசென்ஸ்

[1984 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விற்பனை வரிக்கு இராமபிரசாத் ராவ் கமிஷனுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இது விற்பனை வரியே தவிர எக்ஸைஸ் வரி அல்ல. எக்ஸைஸ் வரி பற்றி வரும்போது நீங்கள் பேசலாம், அப்போது நான் அவற்றிற்கு பதில் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், பாட்டிலிங், பிளாண்டிங் ஆகியவற்றுக்கு அரசாங்கம் விற்பனை வரி விதிக்கிறது. விற்பனை வரி ஜூரிஸ்டிக்ஷனிலே வருகிறது. எனவே, அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. எனவே, இது இர்-ரெலவன்ட் இல்லை. ஆக

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே! அனுமதி வழங்குகின்ற அதிகாரம் வணிகத் துறைக்கு இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, அதற்கு என்று ஒரு நாள் ஒதுக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதிலே தெளிவாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆக, இன்றைக்கு அந்தப் பிரச்சனைக்குள் செல்லவில்லை. இன்னும் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அதிலே குறிப்பாக, இந்த விற்பனை வரியைப் பற்றி இன்றைய தினம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 'பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மென்ட்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, டர்ன் ஓவர் ரூ. 50,000 திவிருந்து ரூபாய் ஒரு இலட்சம் வரக்கூடியவர்களுக்கு எக்ஸ்செம்ஷன் கொடுக்கப்படுவதால், டர்ன் ஓவரைக் கூடுதலாகக் காட்டி, வணிகத் துறையினர் அதிலே கொள்ளையடிக்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், மேல் மட்டத்திலே இருந்து, கீழ் மட்டத்திலே உள்ள நிர்வாகம், நாம் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை—அதிலே ஒரு சிலர் தவறு செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே, இதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, சோதனைச் சாவடிகளிலே இது மாதிரியான தவறுகள் நடைபெறுவதாக தகவல்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடிக்கடி நான் குறிக்கிடுவதற்கு என்னை மன்னிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிலும் திறமையான, நேர்மையான

1984 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு இந்த அரசு விரும்புகிறது. இங்கே பேசுபவர்கள், இன்றைக்கு நாட்டிலே எத்தனையோ சோதனைச் சாவடிகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக் கணக்கான லாரிகள் வருகின்றன. அங்கே தவறு நடக்கிறது, இங்கே தவறு நடக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு சட்டசபையிலே பேசினால், அரசுக்கும், மக்களுக்கும் பயன்படுமாதலால், நான் உங்கள் அனைவருக்கும் அன்போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்— சோதனைச் சாவடிகள் மூலம் அரசுக்கு வருமானம் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று எந்த அரசும் விரும்பும்; இந்த அரசும் விரும்புகிறது. இந்த குறிப்பிட்ட சோதனைச் சாவடியில், இன்ன தவறு நடக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியினமீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளை, பல்வேறு துறைகளில், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். அடுக்கடுக்காகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சொல்கிறேன். ஏதாவது அதன்மீது நடவடிக்கை உண்டா? பொதுவாக நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது — நான் சோதனைச் சாவடிகளில் இந்த மாதிரியான சிக்கல்கள் நடைபெறுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு தகவல். கலைவாணர் அரங்கத்திலே குழந்தைகள் படத்தைக் காட்டுகிறார்கள். அந்தப் பெயரைப் போட்டுக் கொண்டு, சின்னக் குழந்தைகள் அல்ல, பெரியவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால், மாறுவேடத்தில் போய்ப் பாருங்கள். அந்தப் படங்களுக்கு விதிவிலக்கு உண்டு. இந்தத் தந்திரத்தைக் கையாண்டு, சிலர் திட்டமிட்டு இந்தப் படங்களை திரையிடுகின்றனர். இத்தகைய படங்களைக் கலைவாணர் அரங்கத்திற்கு கொண்டுபோனால், முழுமையாக இதற்கு விதி விலக்கு கிடைக்கும் என்று இந்தத் தொழிலில், சிலர்— ரத்தத்தின் ரத்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, அப்படியல்ல. குழந்தைகளுக்கான படங்களைக் காட்டும்போது, அதைப் பார்க்க பெரியவர்கள் வரலாம், யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். அதைத் தடுத்து அரசு எப்படி உத்தரவு போட முடியும்? குழந்தைகள் படம் என்று சொல்லும்போது, அதிலே படங்கள், மிருகங்கள், காடுகள் போன்றவைகள் வருகின்றதா என்பதைப் பார்த்து, அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப் படுகின்றது. ஆனால், அதைப் பார்க்க பெரியவர்கள் போகக் கூடாது என்ற தடை உத்தரவு நாம் போட முடியாது.

[1984 மார்ச் 19]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே இன்னார் இந்தப் படத்திற்குப் போகக் கூடாது என்ற தடை உத்தரவை போட முடியாது, அது அவர்களது ஜீவாதார உரிமை. அது அடிப்படை உரிமை. வேடிக்கை என்னவென்றால், பெரியவர்கள் படமும் அங்கே திரையிடப்படுகின்றது. ஒன்றிரண்டு படங்கள் அப்படி அங்கே வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், உங்கள் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நீங்கள் விசாரித்துப் பாருங்கள். சிறியவர்களும், பெரியவர்களும் அந்தப் படத்திற்கு வருகிறார்கள். எந்த நோக்கத்திற்காக அது போடப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை. வரிவிலக்கு பெறவேண்டும் என்பதற்காக அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காம்ப்வுண்டிங் டாக்ஸ் — இதை சென்னைக்கு கொண்டுவருவதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்? அதைப் போலவே, செலக்ஷன் கிரேடியல் சில பிரச்சனைகள் வருகின்றது. தஞ்சாவூரிலே இன்றைக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது, செலக்ஷன் கிரேடு என்பது ஸ்பெஷல் கிரேடாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், ஏற்கனவே 30 சதவீதம் காம்ப்வுண்டிங் டாக்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, இப்போது 50 சதவீதம் ஆக கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தேவையானா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹோட்டல்களில் விற்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரி இல்லை என்று இந்த அவையிலேயே சொல்லியிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் சுற்றுலாத் துறையின் அங்கீகாரம் பெற்ற ஹோட்டல்களில் டாக்ஸ் போடப்படுகிறது. சில சுற்றுலா ஹோட்டல்களில் நான் சாப்பாடு சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அங்கே விற்கப்படுகின்ற காப்பி, தோசை போன்றவைகள் தரமானதாக இல்லை. ஆனால் அவற்றிற்கு டாக்ஸ் மட்டும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் குறித்து அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி என்பது அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கின்ற ஃபைனான்ஸ்ஷியல் ரிசோர்சஸாக இருந்தாலும்கூட ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு அவர்கள் மீது வரி போடுவது சரியாகாது. மஞ்சள் என்பது மங்களகரமாக மதிக்கப்படுகின்றது; தாலிக்குக் கூட மஞ்சள் கயிறு என்றுதான் சொல்வார்கள்; அப்படிப் புனிதமாகக் கருதப்படுகின்ற அந்த மஞ்சளுக்குக்கூட வரி போடுவது சரியல்ல.

ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய கடுகு, பூண்டு ஆகியவைகளுக்கு வரி போட்டிருப்பது சரியல்ல. எனவே, நீங்கள் அவைகளுக்குப் போட்டிருக்கின்ற, ஏழை எளிய மக்கள் பயன்

1984 மார்ச் 19]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

படுத்துகின்ற பொருட்களுக்குப் போட்டிருக்கின்ற வரிகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நுழைவு வரி என்ற பூதத்தை ஆயிரம் அடிக்குக் கீழே குழி தோண்டி புதைத்து விடுங்கள். அவ்வாறின்றி, அதைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் சித்து விளையாட வேண்டாமென்று கேட்டு, முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களால், வணக்கத்திற்குரிய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரவர்களின் சார்பாக இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற, கோரிக்கை எண். 4 — பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் — நிர்வாகம் குறித்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, மக்களின் உணர்வுகளை உங்களிடத்தில் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வைப்பதற்கு நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இதுவரையிலே எத்தனையோ பட்ஜெட்டுகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் பல்வேறு விதமான நிதிநிலை அறிக்கைகளைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை என்ற பெயரில் இந்திய யூனியன் அரசால் போடப்பட்டிருக்கும் அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுதுகூட, மத்திய அரசுக்கு அது பல்வேறு வகைகளில் சாதகமாக இருந்தாலும்கூட, மாநில அரசுகளுக்கு அது பெரும்வகையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக்காட்டுவது நல்லதாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், மத்திய அரசிலே 100 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்றால் அதற்கு வேண்டிய நோட்டுகளை அச்சிட்டுவிடலாம். ஆனால், மாநில அரசிலே பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுகிறது என்றால் நோட்டு அடிக்க முடியாது. அது மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசிலே துண்டு விழுகின்றபோது நோட்டு அடிக்கின்றபொழுது அது மாநில அரசில் விலைவாசி உயர்வையும், பொருளாதாரச் சீரழிவையும் ஏற்படுத்துகிறது என்றால்கூட அது மிகையாகாது. எனவே, மத்திய அரசிலே பட்ஜெட்டிலே துண்டு விழும்போது மாநில அரசுகளிலே இருக்கக் கூடியவர்களைக் கலந்தாலோசித்து இந்திய தேசியக் கமிஷனின் முழு அங்கீகாரத்தையும் பெற்ற பிறகு அவர்கள் தாக்கல் செய்வார்களேயானால் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களோ, பிரச்னைகளோ வராது என்று நம்புகிறேன். ஆனால் அதை யல்லாம் கவனத்திற் கொள்ளாது, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை வைத்து மத்திய அரசு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை உருவாக்குவதால் மாநிலங்களிலே விலைவாசி உயர்வும், மாநிலங்களிலே பொருளாதார நெருக்கடியும் மிகப் பெரிய அளவிற்கு ஏற்பட்டு, மாநில அரசின் கைகளில் பிரச்னைகள் அடங்காத நிலை ஏற்பட்டு

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 19]

விடுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, ஓர் இடத்திலே செய்கின்ற தியாகம் மறு இடத்திலே துரோகமாக அமைந்து விடுகிறது. மத்திய அரசிலே இந்த ஆண்டில் பட்ஜெட்டில் கொடுத்த சில சலுகைகளின் காரணமாக மாநில அரசுகள் வருவாயை இழக்கின்ற வகையில், மாநில அரசுகளின் பங்குகள் குறைகின்ற வகையில், மாநில அரசுகளின் வளர்ச்சி தடைப்படும் வகையில் இருப்பதால் இதைப்பற்றி மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ற வகையில் மீண்டும் முனைப்பாக இருந்து, மாநில அரசின் கோரிக்கைகளையும், எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும், மாநிலத்தில் உள்ள மக்களின் நிலைமைகளையும் மத்திய அரசிடத்திலே வற்புறுத்திப் பெற வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் இந்த மாநில அரசு தக்க நேரத்திலே, உரிய நேரத்திலே மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பொற்காலமாக விளங்குகின்ற வகையில் பல்வேறு முனைப்பான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மாநில அரசு இந்த நேரத்தில் குத்தகை நில உடமையாளர் குறித்த ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40.)

மாவட்டந்தோறும் அதற்கேற்ற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கடந்த மாதம் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு வந்து கிருஷ்ணசிரி வட்டத்திலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நில உடமையாளர்கள் ஆகியோர்களை எல்லாம் கலந்து ஆய்வு நடத்தினார்கள். அதாவது எந்தெந்த வகையில் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுக்கிறார்கள், அவற்றிலே என்னென்ன பிணாமிகள் இருக்கின்றன, எந்தெந்த வகைகளில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், முதலாளிகள் எந்தெந்த வகைகளில் ஏமாற்றப்படுகின்றார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டறிய அஃபிஷியல்ஸ் மற்றும் நான் அஃபிஷியல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் அதாவது உத்தியோக சார்பற்றவர்களும் மற்றவர்களும் உறுப்பினர்களாக உள்ள அந்தக் குழுக்கள் சென்று பொதுமக்கள் கொடுக்கக்கூடிய விண்ணப்பங்கள் முதலியவைகளைப் பெற்று பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பொதுமக்கள் நிலைமைகளை ஒரு குழுவாகவும் வந்து தெரிவிக்கலாம் அல்லது தனித்தனியாகவும் தெரிவிக்கலாம் என்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களும், குத்தகையாளர்களும் மேம்பாடு அடைகின்ற வகையிலே நல்ல வழிமுறை

1984 மார்ச் 19]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

களை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருப்பது, சுதந்திரம் அடைந்து இதுவரையிலும் எந்த அரசும் செய்யாத ஒரு மாபெரும் புரட்சியாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அளவுக்கு மிகத் தேவையான, நியாயமான, ஒரு உணர்வு பூர்வமான, அனுபவபூர்வமான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களைக் களைவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட அருமையான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன்மூலமாக குழுக்களை அமைத்து அவர்கள் சென்று பார்த்து வரக்கூடிய வகையில், ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட அருமையான திட்டம் இந்த அரசின் சார்பிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரி அணை நீர்த்தேக்கம் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்றது. கடந்த அரசின் ஆட்சியின்போது அதற்கு நீர் வரி போட்டிருந்தார்கள். அகாவது 1983 ஆம் பசலிக்கு 30 ரூபாய், 1984 ஆம் பசலிக்கு 60 ரூபாய், 1985 ஆம் பசலிக்கு 120 ரூபாய், 1985 ஆம் பசலிக்கு 240 ரூபாய், அதற்குப் பிறகு 480 ரூபாய் என்று இரண்டு இரண்டு மடங்காக வரி உயர்த்திக் கொண்டே வரப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பது குறித்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடமும், வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் நாங்கள் சொன்னோம். அதனை சீரமைத்து தமிழகம் முழுவதும் ஒரே நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்ற வகையிலே இவ்வளவுதான் ஒரு ஏக்கருக்கு நீர் வரி என்ற வகையிலே நிர்ணயம் செய்த காரணத்தால் அந்த விவசாயிகள் பாசன வசதியைப் பெற்று இன்றையதினம் இந்த அரசைப் பாராட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி முனைப்பான நடவடிக்கையை எடுத்து அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் நல்லதொரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படத்தக்க வகையிலே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து பயிர்ப்பாதுகாப்புத் திட்டம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்ஸ்யூரன்ஸ் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் ஆதியிலே உயிருக்கு மட்டும் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு லாரிகள், பஸ்கள் போன்றவற்றிற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் பயிர்ப்பாதுகாப்பு என்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தால் அல்லது, வறட்சியால் பயிர்களுக்கு ஏதேனும் பதிப்புகள் ஏற்பட்டால் அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாத முறையில் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற வகையிலே ஒரு பசுமைப் புரட்சியினைச் செய்வதற்குரிய வழி வகையினை உருவாக்கக்கூடிய வகையில் அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டுவதிலும் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 19]

இப்படி ஏராளமான நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது மிகப் புரட்சிகரமான திட்டம் பட்டா பாஸ் புக வழங்கும் திட்டம். ஏற்கெனவே இருந்த நிலைமைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு இடத்திலே நிலம் இருக்கின்றது என்று சொன்னால் அந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதுகூடத் தெரியாத நிலைமை இருந்தது. இந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம், எங்கே எப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கூடத் தெரியாத நிலைமை இருந்தது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசின் முதலமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் ஊருக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட 40 பேருக்கு பட்டா கொடுத்தார்கள். அப்படி பட்டா கொடுத்துவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு பார்த்தால் அந்தப் பட்டாவிற்குச் சொந்தமான நிலமே இல்லை. அந்த இடத்திலே அரசாங்க நிலமே இல்லை. யாரோ ஒரு தனியாருடைய நிலம் அது; வேறு ஒருவருக்குச் சொந்தமானது; 50, 60 ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது நடைபெறுவது வெறும் சேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கை தான். நிலம் சம்பந்தப்பட்டது அல்ல.

டாக்டர் கே. சமரசம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் மிக அருமையான, தேவையான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நடைமுறைப்படுத்துகின்றபோது அது எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் அதற்கு வேண்டிய அளவில் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தான் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இங்கே சில உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார் அரிசி கேட்டு, இப்போது உண்ணாவிரதம் இருப்பாரா என்று ஒரு கேள்வி யினைக் கேட்டார்கள்? அந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால், சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால் மட்டுமல்லாமல் அரிசியே இல்லாத அவல நிலை ஏற்பட்டது. போதிய மழை இல்லாத காரணத்தால், வறட்சி ஏற்பட்ட காரணத்தால் பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டன. கர்நாடகத்திலே இருந்து கொண்டு வரப்பட்டவேண்டிய தண்ணீர் வந்து அது மேட்ரீஸ் நிரம்பி தஞ்சாவூருக்குச் சென்று தஞ்சையை வளம் கொழிக்கச் செய்யக் கூடிய நல்ல புஞ்சை பூமிமாக ஆக்குகின்ற வகையில் நிலைமை இல்லாமல் இருந்தது. அப்படி தஞ்சை பஞ்சையாக விடப்பட்ட நேரத்தில் அரிசி தேவை என்று இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பாரா என்று கேட்கிறார்கள். இப்போது இவ்வளவு பேசக்கூடியவர்கள் அன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது என்ன சொன்னார்கள்? மத்திய

1984 மார்ச் 19]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அரசிடத்திலே மாநில அரசு ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளவில்லை யென்று சொன்னாலும், மத்திய அரசுக்குத் தேவையான அரிசியை இவர்கள் கலெக்ஷன் செய்து, அந்தத் தொகுப்புக்குக் கொடுக்காமல் இருந்தாலும், மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்காமல் இருந்தாலும், கேட்காமல் மாநில அரசு புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தாலும், அதை எப்படிச் செய்திருந்தாலும், நீங்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு அரிசியைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஆட்சியிலே இந்தக் காலகட்டத்திலே இதோபார் இவ்வளவு அரிசியைக் கொடுத்தோம் என்ற பட்டியலைக் கூடப் போட்டுக் காட்டினார்கள்.

இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே இருந்த சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் எல்லாம் ஒரு ஆமை வந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, கல்லைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். 10, 15 குழந்தைகள் கல்லைப் போட்டுக் கொண்டிருந்துங்கூட, அந்த ஆமை சாகவில்லை. அப்பொழுது அந்த இடத்திற்கு வந்த ஆசாடபூதி சாமியார் ஒருவர் அதைப் பார்த்தார். அவர் ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே ஒரு மடத்திலே தங்குபவர். அவருக்கு அந்த ஆமை மேல் எக்கச்சக்கான கோபம். ஆனால் அவர் ஆசாடபூதி மனிதர். கல்லெடுத்துப் போட்டு அதனைச் சாகடிக்க முடியாது. ஆகவே, உடனே அவர் சொன்னார், தப்பித் தவறி அதைத் திருப்பிப் போட்டு அடிக்கப் போறீங்கடா, அது செத்துப் போகப் போதுடா, என்று. உடனே குழந்தைகள் பார்த்தார்கள், ஆமையைத் திருப்பிப் போட்டு, கல்லால் அடித்தார்கள். அது செத்துப் போய் விட்டது. அதைப் போல ஆலோசனை சொல்ல, எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் எல்லாம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள், அந்த வழியிலே வந்தவர்கள் இப்பொழுது கேட்கிறார்கள், முதலமைச்சர் உண்ணாவிரதம் இருப்பாரா என்று? இருந்த உண்ணாவிரதத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்களா, மறுத்தார்களா? இந்த மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு தேவை என்று வாதாடுகிறபொழுது, நிலைமையை எடுத்துச் சொல்கின்றபொழுது, உங்களது கடமை என்ன? அந்த நேரத்திலே மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்கள், மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய குழந்தைகள், நல்லமுறையிலே தங்களுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு முதலமைச்சர் உண்ணாவிரதம் இருக்கும்போது, அதையும் நெயாண்டி செய்தவர்கள், கேலி செய்தவர்கள், கிண்டல் செய்தவர்கள், மாறாக, என்ன, என்னவோ காரணங்களை, அந்த ஆசாடபூதி சொன்னதைப் போல் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாம். ஆனால் அப்படி எடுத்துச் சொன்னவர்கள் உண்டு. அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றையதினம் பார்த்து நீங்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பீர்களா என்று கேட்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றபொழுது இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்தச் சோதனை வந்தாலும் மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தேவையான திட்டங்களைப் போடுவதும் அதற்குத் தேவையான வழிவகைகளை அந்தந்த நேரத்திலே வகுப்பதும், எந்த, எந்த நேரத்தில் மத்திய அரசை

அணுசி, உதவியைப் பெறுவதற்கு. அதை வாதாடியா, போராடியா என்பது காலப் போக்கில் அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப வாதாடிப் பெற்று, போராடிப் பெற்று, இந்த ஆட்சியை நல்லமுறையிலே நடத்திக் செல்லவும், மக்களாகக் காப்பாற்றக்கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே தொடர்ந்து புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதனை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே, 'கடவுளின் தீர்ப்பு' என்ற திருவை அண்ணாமலை படத்திற்கு எச்சம்ஷன் கொடுத்தது பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தேன். அந்தப் படத்திலே வருகின்ற கருத்து, உண்மையிலே பொதுமக்களுக்குப் பல்வேறு வகையிலே அறிவுரை சொல்வதாக இருக்கிறது என்பதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. அப்படிப்பட்ட படத்திற்கு கொடுக்காமல் வேறு எந்தப் படத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். (திரு. அ. ரகுமான்கான் குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரு உறுப்பினர், இன்னொரு உறுப்பினருக்குப் பதில் சொல்லிக் கொண்டே போனால், அதற்குக் காலம் இடம் தராது. அந்தந்த உறுப்பினர்கள் பேசட்டும்; எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சேர்த்து நான் அரசின் சார்பிலே பதில் சொல்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொன்னார். அதுபோல் நானும் சொல்கிறேன். நான் பொதுவாகத்தான் சொல்கிறேன், பேரவைத் தலைவர் அனுமதித்தால் அவரும் சொல்லலாம். (குறுக்கீடு) எந்த, எந்த வகையிலே, யாருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும், எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று குழு எடுத்துச் சொல்கின்ற ஆலோசனையின் அடிப்படையிலேதான் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்பதை இன்றையதினம் பொதுமக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அந்தப் படத்திற்கு மட்டுமல்ல, இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் படங்களுக்குக் கூட எச்சம்ஷன் கிடைத்திருக்கின்றன,

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நிலையில் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கதை வசனம் எழுதி, கலைவாணர் என். எஸ். கே. நடத்த 'நல்லதம்பி' என்ற படம் எங்கிருந்தாலும் அதை வாங்கி, தமிழகம் முழுவதும் பொருவதற்கு வாய்ப்பு உருவாக்கித் தரவேண்டும். பல்வேறு வகையிலே, அரசு செய்திப் படங்களாகக்கூட அதை வெளியிட வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன திட்டங்களை, புரட்சித் தலைவர் இன்றையதினம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த, எந்த வகையிலே நினைத்தாரோ, அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம்

1984 மார்ச் 19]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

எடுத்துக் காட்டும் படமாக அது இருக்கிறது. அதிலே விவசாயிகள் பிரச்னை இடம் பெற்றிருக்கிறது. குழந்தைகள் பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அதலே பல்வேறு விதமான பிரச்னைகள் எல்லாம் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன. இன்றையதினம் நாம் ஏழை, எளிய வர்களுக்கெல்லாம் இலவசமாக வேட்டி, சேலைக் கொடுக்கின்றோம். அதைப் பற்றியும் உள்ளடக்கிய படமாக அது இருக்கிறது. ஆகவே, புரட்சித் தலைவர் அரசு செய்து வருகின்ற அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அண்ணாவின் திட்டங்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும் வகையில் இருக்கும் அதுபோன்ற படங்களை நம் தமிழ்நாடு அரசே கூட விலைக்கு வாங்கி, பொது மக்களுக்குச் செய்தித் துறையின் மூலமாக பேசுட அனுப்பி வைக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

(முற்பகல் 10-50.)

ஆகவே, அதுபோன்றவைகளை நாம் செய்யலாம். இப்போது சினிமா வரியைப் பொறுத்தவரையில் முதலே இல்லாமல் வருமானம் வருகிற அளவிற்கு, நாம் செய்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்குச் செலவு இல்லாத வகையிலே, கம்பவுண்டிங் என்று சொல்கிறார்கள், அந்த வரிகள் எல்லாம் கொண்டு வந்த பிறகு, இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு தான் அதிகாரிகள் போய் கணக்குகளை கண்டுபிடித்து அவர்களிடத்தில் வரிகளை வாங்காமல், வரி ஏய்ப்புகளை தடுக்கக்கூடிய முறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் செல்லாமலேயே இப்போது தியேட்டர்காரர்கள் ஒழுங்காக வரிகளை அரசாங்கத்திற்கு செலுத்துகிறார்கள். இந்த புதிய முறைகளை கொண்டு வந்ததன் காரணமாக வரி ஏய்ப்பு என்பது முழுமையாக குறைந்து விட்டது. இந்த வரியைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்வதுண்டு, கிராமத்திலும் இதையே சொல்வார்கள், “சல்யாணம் பண்ணாமல், கட்டிலும் மெத்தையும் தேடாமல். பிள்ளைப்பேறும், பார்க்காமல், புட்டிப்பாலும் ஊத்தாமல், மச்சான் பெத்தான் பிள்ளை; அவன் மனசு ரொம்ப வெள்ளை” என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல, அரசாங்கம் பல கோடி ரூபாய்களை முதலீடு செய்து அதன் மூலம் வருமானம் வரவேண்டுமென்ற நிலை இல்லாமல், அரசாங்கம் எந்தவிதமான மூலதனத் தையும் போடாமல், மற்றவர்கள் போடுகிற மூலதனத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு போதிய வருவாய் வருகிற அளவிற்கு இந்த வரி விதிப்பினை நன்கு சீரமைத்து செய்திருப்பது ஒரு திறமையான நிர்வாகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரித்துறையைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய — மாநில அரசுகளின் பல்வேறு கருத்துக்கள் இருந்தாலும் கூட, மாநில அரசு இந்த வரியை சீரமைத்ததன் காரணமாக புதிய வரிகளை புகுத்தாமலேயே, வருவாய் வருகிற அளவிற்கு, மிகத்திறமையாக நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த கோரிக்கையினை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 19]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும், நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே பல ஆண்டுகளாக ஆண்டிற்காண்டு வரிகள் உயர்ந்து கொண்டே வருகின்றன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். சென்ற முறை இந்த மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திலேயே எடுத்துச் சொன்னோம். இன்றைக்கு எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வருவதின் மூலமாகவரி ஏய்ப்புகளைத் தடுக்க முடியும்; அது மக்களை, வியாபாரிகளைப் பாதிக்காத முறையிலே அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தை உருவாக்கும் என்று சொன்னோம். அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். அரசு குறிப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். என்கேயெல்லாம் சாத்தியமோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் கண்டுபிடித்து ஒருமுனை வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவைகளை கண்டுபிடிக்க முடியாத பல பொருள்களுக்கெல்லாம் பல முனை வரி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அரசு இன்றைக்கு நிச்சயமாக அத்தகைய பொருள்களுக்கு மொத்த வியாபாரிகளிடத்திலே கூட ஓரளவிற்கு ஒரு முனை வரி விதிப்பதன் மூலமாக அரசிற்கு வேண்டிய நிதியாதாரம் கிடைக்கும். அரசு மீண்டும் அதை பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்வதற்காக லைசென்ஸ் பெறுகின்ற முறைகளிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக இன்றைக்கு சர்க்கரை, கோதுமை போன்றவைகளுக்கு லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்றால் ஆர். டி. ஓ. விடமும், வேறு சில பொருள்களுக்கு லைசென்ஸ் பெற உணவு வழங்கல் துறையிடத்திலும், இன்னும் பல பொருள்களுக்கு லைசென்ஸ் பெற நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகளிடத்தில் சென்று லைசென்ஸ்களை பெற வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக வியாபாரிகள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அதில் பல தவறுகள் ஏற்பட வழிவகை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் வியாபாரம் செய்கிற வியாபாரிகளுக்கு ஒரே டிடத்தில் லைசென்ஸ் வழங்குவதற்குள்ள முறைகளை அமுலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி செய்வதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு போதிய வருவாய் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். அந்தக் குறிப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே மத்திய அரசு நீண்ட பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே மாகாணங்களுக்கு வரி விதிக்கக்கூடிய உரிமை இருந்ததை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டதன் மூலமாக பல கோடிக்கணக்கான மெழப்பு மாநில அரசுகளுக்கு ஏற்பட்டது. மேலும் இன்றைக்கு புதிய பல வரிகளை எடுத்துக் கொள்வதற்குமுள்ள முயற்சியிலே மத்திய அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருப்பதாக குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

மாநில அரசாங்கங்களின் சார்பில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அதை ஆட்சேபித்து இருப்பதாகவும், அதனை ஆராய்ந்து அறிவதற்கு ஒரு குழுவை நியமித்து இருப்பதாகவும், அந்தக் குழுவில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் ஏற்கனவே பேசிய போது சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அந்த வரி விதிப்பிலே மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமை கொடுக்காமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்து போராடி, மாநிலங்களுக்கு நியாயம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே கருத்தை நானும் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான உரிமைகளையும், வரிகளையும், நிதி ஆதாரங்களையும் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. மாநிலங்கள் தன்னாட்சிப் பெறுவதற்குத் தேவையான உரிமைகளைக் கேட்பதற்கும், நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுவதற்கும் இன்றைக்கு இந்திய நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய சூழ்நிலையில் 5 மாநில முதலமைச்சர்கள் ஒன்ற கூடி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் பெறுவதற்கும், நிதி ஆதாரங்களை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கும், மத்திய அரசின் பொருளாதார கொள்கையை மாற்றுவதற்கும் ஒரு பலமான திளர்ச்சியை நாட்டிலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிலே அங்கம் பெறாமல் தனியாக நின்று குரல் கொடுத்தால் போதாது. மாநில மக்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் பெறுவதற்கும், நிதி ஆதாரங்களைக் கூடுதலாக்குவதற்கும் இன்றைக்கு அந்தக் குழுவோடு சேர்ந்து நாமும் குரல் கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான், நம்முடைய குரலையும் அவர்களுடைய குரலோடு இணைத்துக் கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரத்தைப் பெற முடியும், அதிக நிதி ஆதாரங்களைப் பெற முடியும். ஆகவே, அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு வரி விதிப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிற முறை என்னவென்றால், ஏற்கனவே 50,000, ரூபாய்க்கு என்று இருந்த வரி விலக்கு இப்போது 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வரி விலக்கு உயர்த்தப்பட்டு இருந்தபோதிலும், நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு என்று இருந்த நேரத்திலுள்ள விலைவாசி இன்றைக்கு 75 ஆயிரம், 1 லட்சம் என்று உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆகவே அந்தவரி விலக்கை மேலும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நிதி ஆதாரங்களைப் பெறுவதற்காக மாநில அரசு சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் நுழைவு வரியைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நுழைவு வரியை விதிக்கக் கூடாது என்று அந்த நேரத்திலேயே இந்த மன்றத்தில் இருந்த எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குரல்

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

கொடுத்தோம். அதே நேரத்திலேயே வியாபாரிகளும் குரல் கொடுத்தார்கள். அதற்காக மிகப்பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப் பட்டது. அதன் விளைவாக நுழைவு வரியை நிறுத்தி வைத்து, அதைப் பற்றி ஆலோசிப்போம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் குறிப்பிலே என்ன சொல்லப் பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த நுழைவு வரி விதிப்பதற்கான சட்டம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே இருந்து அனுமதியை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம் என்று இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்த நுழைவு வரிக்கு பதிலாக வேறு எந்த முறையிலே வருவாயைப் பெருக்கலாம் என்பதையும் ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு அமைத்து இருப்பதாகவும், அந்த குழுவிலே வியாபாரப் பெருமக்களைக் கலந்து ஆலோசித்து, பின்னர் ஒரு புதிய முறை கொண்டு வந்து இருப்பதாகவும் இதிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த வரி விதிப்பிலே உள்ள முறைகளை மாற்றியிருப்பதாகவும், விற்பனை வரி மீதான சர்சார்ஜ் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது போன்ற விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் ரூ. 5 இலட்சம் வரையிலுள்ள வரி விகிதத்தை 0.4% விருந்து 5%-மாக மாற்றியிருப்பதாகவும், ரூ. 5 லட்சத்திற்கு மேல் ரூ. 7 லட்சம் வரை 0.5% விருந்து 0.7 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதாகவும், ரூ. 7 லட்சத்திற்கு மேல் ரூ. 10 லட்சம் வரையில் வரி விதிக்கத்தக்க விற்பனைத் தொகைக்கான வரி வீதத்தை 0.6 சதவீதத்தில் இருந்து 1 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதாகவும் ரூ. 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வரி விதிக்கத்தக்க விற்பனைத் தொகைக்கான வரி வீதத்தை 0.7 சதவீதத்திலிருந்து 1.25 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்றும், இந்த உயர்த்தப்பட்டுள்ள கூடுதல் விற்பனை வரி, வரி விதிக்கத்தக்க விற்பனைத்தொகை ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் இருந்தால் மட்டுமே பொருந்தும் என்பதால் வணிகர்கள் செலுத்த வேண்டிய கூடுதல் வரியினால் அவர்களுக்கு அதிகச் சுமை ஏற்படாது என்றும், அதை நுகர்வோர் மீது அவர்கள் விதிக்க அவசியமில்லை என்றும் கருதுவதாக இதிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. எந்த வியாபாரியும் தான் செலுத்த வேண்டிய வரியை பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்காமல் அவர்களுக்கு வரும் லாபத்தில் இருந்து கட்ட முன்வருவது இல்லை. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் இதை வரி என்று போடாமல், அவர்கள் செய்கிற வியாபாரப் பொருள்களின் விலையை உயர்த்தி, அதன் மூலம் பொது மக்களிடம் இருந்து வசூலித்து, அதை அரசுக்குக் கட்டுவார்களே ஒழிய தாங்களாகவே அதைக் கட்ட மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்த வரி மறைமுகமாக பொதுமக்கள் மீது துணிக்கப்படும். ஆகவே, இதிலே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது போல் இது நடக்கிற காரியம் அல்ல. நிச்சயமாக சாதாரண மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதனால் விலைவாசியும் உயரும். ஆகவே, இது குறித்து அரசு ஆராய வேண்டும். இந்த வரி விதிப்பைக் கைவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

ஏற்கனவே எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் சொன்னார். தமிழ்நாட்டில், இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்பது செல்வம் கொழப்பதாக, பொன்முட்டை இடும் வாத்தாக இருக்கிறது. இந்த வரியை மேலும் மேலும் உயர்த்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி, அதற்கு மேல்வரி, அதற்குமேல் கூடுதல் வரி என்று இப்படி என்ற முறையிலே இந்த வரி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அது மட்டுமல்ல, இப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெட்ரோல், டீசல், மற்றுமுள்ள எண்ணெய்களுக்கு எல்லாம் வரி விதிப்பை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த டீசல், பெட்ரோல், எண்ணெண்ணெய் போன்றவைகளுக்கு வரியை உயர்த்தியிருப்பதால் அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே கூட கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருப்பதாக சில நாட்களுக்கு முன்னாலே பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். தனியார்கள் கூட இந்த வரி உயர்வினால் டிக்கட் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனாலும் மக்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

ஆக இப்படிப்பட்ட சின்ன சின்ன வரிகள் மூலம் அரசுக்கு அதிக வருவாய் வரப்போவதில்லை, அதே நேரத்தில் வியாபாரிகள் விலையை உயர்த்தி, அதனால் பொது மக்கள் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட வரி உயர்வினால் 5 கோடி, 6 கோடி ரூபாய் வருமானத்தைப் பெறுவதைவிட மத்திய அரசிலிருந்து மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கை தீவிரமாக வற்புறுத்தி பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக நம்முடைய வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் ஏற்கனவே பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற மக்களை மேலும் மேலும் பாதிக்கக் கூடிய முறையிலே வரி விதிப்புச் செய்யக் கூடாது.

அது மட்டுமல்ல. இந்தக் குறிப்பிலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஏற்படுகிற சங்கடங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிவதற்கு மாநில, மாவட்ட அளவிலே குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதாகவும் அதில் வியாபாரிகள் அங்கம் வகிப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் குடியாத்தம் நகரிலிருந்து வியாபாரிகள் அந்தக் குழுவிலே அங்கம் வகிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 7, 8 மாதங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

சுடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது இந்த நுழைவு வரியை கட்டாயமாக நீங்கள் கைவிட வேண்டும். இது மக்களை பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதால் சில நாட்களுக்கு முன்னால் மாநிலம் முழுவதும் இயக்கம் நடத்தப்பட்டது. மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்பார்க்கிறோம் என்று குறிப்பிலே சொல்லியிருப்பதால் மேலும் அந்த வரி வருமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் முக்கிய வருவாயான விற்பனை வரியின் மூலமாக அனைத்து சமுதாய நலத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வழிவகை செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஒரு பெரும் வருவாயைத் தேடித் தருவதாக இந்த வரி இருக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இந்த விற்பனை வரித் துறை ஆண்டுக்காண்டு செம்மையாக்கப் பட்டு, ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும், இந்தத் துறை பற்றிய பல்வேறு முன்னேற்றப் பணிகளை நாம் பார்த்து வருகிறோம். அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டும் கூடுதலான மையங்கள், அலுவலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, கூடுதலான அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, இந்த நெருக்கடியான நேரத்திலும் கூட தேவைப்படுகிற இடங்களில் எல்லாம் பணிகளை நிறைவு செய்கின்ற அளவுக்கு கூடுதல் அலுவலகங்களை ஏற்படுத்தி, தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகிறது. அதன் காரணமாக ஆண்டுக்காண்டு இத்துறையின் மூலம் வருவாயும் பெருகிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் விற்பனை வரி அதிக அளவில் கூடுதலாகாமல், அதிகமான வருவாயைத் தேடித்தந்திருக்கிறார்கள். அது வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் தலைமையில் இந்தத் துறை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற சீரமைப்புப் பணிகள் மூலமாகத்தான் முடிந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வருமானத்தைப் பெறுகின்ற அதே நேரத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து விற்பனை வரியை கைவிட்டுவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக கூடுதல் ஆயத்தீர்வையை விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதை மாநில அரசுக்கு பகிர்ந்தளிக்கக் கூடிய திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னபோது, அதை ஆரம்பத்திலேயே

1984 மார்ச் 19]

[திரு. மா. சின்னராசு]

இந்த அரசு எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுதான் வன்மையாகக் கண்டித்து, அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து, இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கூறியது. அதன் காரணமாக அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்தாலும் இதற்கு மாற்றுக் கருத்து என்ன என்று கேட்டிருந்தாலும், தொடர்ந்து இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாக நமக்கு சில நேரங்களில் தகவல் வருகிறது. இந்த நிலைக்கு மத்திய அரசு போய்விடாமல் நம்முடைய மாநில அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். விற்பனை வரி என்பது மாநில அரசின் பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு, சமுதாய நலப்பணிகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் இதிலிருந்து வருகின்ற வருமானம் முழுவதும் மாநில அரசுக்கே இருக்கத்தக்க வகையில் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 32,586 கோடிக்கு 1983-84 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தயாரித்து அளித்துள்ளது. அவர்களுக்கு இருக்கிற வரவு ஆனங்களில் வருமான வரிக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. கஸ்டம்ஸ் வரி, கார்ப்பொரேட் வரி, இன்கம் டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் டியூட்டி, இப்படி பெரும் நிதியாதாரங்களைத் தேடித் தருகிற பல வரி முறைகளைக் கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசாங்கம் தொடர்ந்து எக்ஸைஸ் வரியில் நமக்கு உரிய பங்கினை அளிக்கவில்லை என்கிற குறைபாட்டையும், 7-வது பைனான்ஸ் கமிஷன்-நிதிக் குழு வினுடைய பரிந்துரை அடிப்படையில் அவர்கள் கொடுத்து வருகிற பங்கீடு நியாயமான முறையில் இல்லை என்பதையும் நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். ஆகவே நமது வருவாயை எவ்வளவு தூரம் நாம் பெருக்கினாலும், கூடுதல் வரியை நம் மக்கள் மீது சுமத்தும் போது அவர்களைத் தாங்க முடியாத நிலையில், கூடுதலான நிதியாதாரங்கள், எக்ஸைஸ் வரியானாலும், இன்கம் டாக்ஸ்—ஆனாலும், அதிலிருந்து பெறுவதற்கு நாம் உரிமை படைத்தவர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவு கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய இன்கம் டாக்ஸ்—விருந்து நமக்கு என்று தருகிற நிதியை அவர்கள் வெறும் கலெக்ஷன் அடிப்படையில் மட்டும் இல்லாமல், மக்கட் தொகையின் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மக்கட் தொகை அடிப்படை என்று வருகிறபோது, ஒரு பக்கம் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டைத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறோம். இந்த ரவிலேயே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றுகிற மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம் தான் என்று மத்திய அரசாங்கம் பாராட்டியிருக்கிறது. ஆகவே மக்கட் தொகையை தேசிய கொள்கையாக ஏற்று இருக்கிற நாம், அதன் அடிப்படையில் வருவாயைப் பிரித்துக் கொடுக்கிறபோது நமக்கு உரிய வருமானத்தைப் பெற முடியவில்லை.

[திரு. [மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 19]

1982-83-மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டில் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது 8 சதவீதம் தான். ஆனால் உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு இன்கம் டாக்ஸ் டிவிடெண்டு 15 சதவீதமு , மகராஷ்டிரத்திற்கு 11 சதவீதமும் கிடைத்திருக்கிறது. ஆக இப்படிப் பல வழிகளிலே இன்றைக்கு இருக்கிற நிதி பகுப்பு முறையில் தமிழகத்தினுடைய உரிய வருமானங்கள் தடுக்கப் படுகின்றன. ஆகவே விற்பனை வரி மூலமாக அதிக நிதியை நமது மாநில அரசாங்கத்திற்குப் பெற்றுத் தடுகிற முயற்சியில் நமது அரசு ஈடுபட்டிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய எக்ஸைஸ் வரியைப் பொறுத்தவரையில், நமக்குக் கிடைக்கிற பங்கு அடிஷனல் எக்ஸைஸ் வரியில் ஸ்பெஷல் கமோடிட்டீஸ், சர்க்கரை டெக்ஸ்டைல்ஸ் (அதாவது ஜவுளி) இந்த இரண்டு பொருள்களின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கிற வரி 6 சதவீதம், ஆனால் மகாராஷ்டிரத்திற்கு 17 சதவீதமும், உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு 13 சதவீதமும் கிடைக்கிறது. ஆக வருமான வரியிலிருந்தும், எக்ஸைஸ் டியூட்டியிலிருந்தும் நமக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது.

அடுத்து ரயில்வே கிரேண்டு, ரயில்வே பாசஞ்சர் ஃபேர் மூலமாக நமக்குக் கிடைப்பது 6.85 சதவீதம். உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு 18 சதவீதம் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிற காரணத்தால். தொடர்ந்து கட்டி வேறுபாடு இல்லாமல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்கள் சார்பிலும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து அளிப்பதில் ஒரு ஆய்வு, மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். வேறு ஒரு நிதிக் குழுவை அமைத்து இதற்கான பரிகாரம் வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியதை இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தின் மூலம் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதியாதாரங்களைப் பெறுகின்ற உரிமைக் குரலையும் எழுப்ப வேண்டும். நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற வருமானம் மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், அதில் ஆண்டுக்காண்டு பல சீரமைப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேளிக்கை வரியை சீரமைத்து கூடுதல் வரியை நாம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் மக்கள் இந்த வரிப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்று அவ்வப்போது கருதினால், அல்லது அரசு கருதினால் அவைகளை பரிசீலிப்பதற்கு, அதிலே அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்க கன்செஷன் என்ற முறையில் நிவாரணம் அளிப்பதற்கு நமது அரசு தயங்கவில்லை.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. மா. சின்னராசு]

ஆகவே அந்த வகையில் முறையாக தமிழகத்தினுடைய விற்பனை வரியை நிர்வகித்து வருகிற மாண்புமிகு நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கீழே இயங்குகிற அந்தத் துறை பொதுமக்களுடைய பரராட்டுக்குரிய ஒரு துறை. ஆகவே அந்தத் துறையின் நிர்வாகத்தை மேலும் செம்மைப்படுத்த அவர்கள் இன்னும் கூட வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நிதிநிலைக்கு ஏற்ப கூடுதலான பணியாட்களை அவர் ஞுக்கு தந்து இன்னும் வேகமாக அவர்கள் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

இன்று ஒரே ஒரு வரி விதிப்பில், அதாவது கடலை எண்ணெய்க்கான வரி விதிப்பில் பெரும் சிரமங்கள் ஏற்படுவதாக இதில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு உள்ளவர்களும் கடலை எண்ணெய் அரவை ஆலை வைத்திருக்கின்ற ஆலை அதிபர்களும் தொடர்ந்து கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை மட்டும் இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 20 சதவீதம் கொள்முதல் விலைக்கு, கூடுதலான வரி விதிப்பு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக வரி ஏய்ப்பதற்கான வழிகளும், வரி ஏய்ப்புக்கான முயற்சிகளும் ஒரு பக்கம் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஒரு எசன்கியல் கமாடிட்டி, அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருளினுடைய விலையேற்றத்திற்கும் அந்த வரி விதிப்பு முறை காரணமாக இருக்கிறது. இதிலே சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ்-ம் வருகிறது, நம்முடைய வரியும் வருகிறது. இது தவிர மார்க்கெட் கமிட்டியினுடைய சர்-சார்ஜும் வருகிறது. இப்படிப் பல வரிசளை இந்தக் கமாடிட்டியோடு இணைப்பதன் காரணமாக, பல முனை வரியாக இருப்பதன் காரணமாக, பல இடங்களில் வரி ஏய்ப்பதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து ஏற்படுகிறது என்பதை அந்த ஆலையை மில்லை நடத்துகிறவர்கள் கூட சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கிற முறையில் அதிலே இருக்கிற பல முனை வரியை சீராக்கி ஒரே இடத்திலான வரியாக நாம் மாற்றுவது அந்த அத்தியாவசியமான பொருளுக்கான விலையைக் குறைப்பதற்கும் வழி ஏற்படும், அதே நேரத்தில் கூடுதலான வருமானத்திற்கும் வழி ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விற்பனை வரியை லாட்டரி சீட்டுக்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பரிசுச் சீட்டைப் பற்றி பல நேரங்களில் இங்கே கேள்வியாக வந்தபோது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து வருகிற பரிசுச் சீட்டைக் குறைப்பதற்கு அல்லது அதனுடைய விற்பனையைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது தீவிரமான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்தாகவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற பல்வேறு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வலியுறுத்தி வந்தார்கள். அதற்கான ஒரு முறையைக் கையாண்டு, அதற்கான விற்பனை வரியை, 20 சதவீதம் என்று கொண்டு வந்தபோது, இப்போது அனைத்து எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் நண்பர்களுக்கும் அதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள். ஆகவே, பரிசுச் சீட்டைப் பற்றி தொடர்ந்து கூறி வந்த கருத்துக்களை மறந்துவிட்டு, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து வரி விதிப்பு கொண்டு வந்த நேரத்தில் அவர்கள் எதிர்ப்பு எப்பது ஒரு சந்தர்ப்பவாதம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, அதைச் சீரமைப்பதற்கான வழியைக் கையாளவேண்டுமே ஓய்வு முழுக்க முழுக்க வெளி மாநிலத்தின் சீட்டுக்களை, அதன் மீதான விற்பனையைக் குறைப்பதற்கும், நமது மாநிலத்தின் சீட்டுக்களின் விற்பனையை அதிகரிப்பதற்கும், இது ஒரு நல்ல வரி விதிப்பாகும். இது பேராசைக்காரர்களின் மீது போடப்பட்ட வரி விதிப்பே தவிர, வரி விதிப்பினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பொதுமக்கள் என்கிற வகையில், ஏஜென்டுகளுக்காக இங்கே பேசியதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இதைப்போன்ற தேவையான கூடுதல் வருமானத்தைப் பெறுவதற்கும், நிதி ஆதாரங்களை பெருக்குவதற்கும் கொண்டு வரும் இந்த திட்டத்தை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து 46-வது அரசியல் திருத்தச் சட்டம். நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மானியக் கோரிக்கையில் சுட்டிக்காட்டி இருப்பதுபோல் உரிய முறையிலே இன்று மத்திய அரசாங்கத்தால் ஆராயப்படவேண்டிய, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய திருத்தம். அதை நான் மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்து மாணியக் கோரிக்கையில் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற நல்ல திட்டங்களை நல்ல சீர்திருத்தங்களை வரவேற்று எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கை எண் 4-ன் மீது பேசுகின்ற நல்ல வாய்ப்பை அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இன்றையதினம் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மிகத் தெளிவாக பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கூறும்போது, ஏதாவது இந்த அரசின் மீது குறை சொல்லவேண்டும், ஏதாவது குற்றம் காணவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்களே தவிர நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற அவர்கள் முன்வரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இங்கே அவர்கள் வரி விதிப்பைப் பற்றிக் கூறும்போது மஞ்சள் மற்றும் நெற்றிப்பொட்டு ஆகிய

1984 மார்ச் 19] [திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

வற்றின் மீது வரியை விதித்துள்ளதாக எடுத்துக்கூறினார்கள். அவர்கள் பார்ப்பது விபஸ்டிக்கை நெற்றிக்குக் கீழே போட்டு இருக்கிற மகளிரைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மஞ்சளை தாய்மார்களுல்லாம்மா தத்திற்கு 2' கட்டுக்கள் தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த மஞ்சள் எந்தெந்த வகைகளுக்கு பயன்படுகிறது? அது எப்படி ஆடம்பரப் பொருளாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது? அதைப் பார்க்க வேண்டும். விக்ரோ டெர்மரிக் போன்ற ஆடம்பரப் பொருளாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது. இது போன்ற இனங்களுக்கு வரி விதிப்பது ஒன்றும் தவறு இல்லை என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மத்தியிலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையிலே வருமானத்தை பெருக்க வேண்டுமோ அந்தந்த வகைகளாகப் பார்த்து, வருமானத்தை பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதெல்லாம் மிகப் பொருத்தமானதாகும். இன்றையதினம் தமிழகத்திலே நாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். கிராமங்களுக்குச் சென்றால், கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கிற பிரச்னைகளை, குறைகளை நம்மைப் பார்த்துத்தான் கேட்கிறார்களேயல்லாமல், அங்கேயிருக்கிற நடமாடாமன்ற உறுப்பினர்களையோ, மத்திய அரசையோ பார்த்து இருக்கின்ற பிரச்னைகளை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்பதில்லை.

மாநிலங்களிலே எப்படி உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செயல்படுகின்றனவோ, அதைப்போல இந்த நாட்டிலே இருக்கிற அத்தனை பிரச்னைகளையும் தீர்க்க வேண்டிய பொறுப்பில், உள்ளாட்சி மன்றங்களாகவே மாநில அரசுகள் இருக்கின்றன.

கடந்த ஆண்டு கடுமையான வறட்சி, அதேபோல கடுமையான வெள்ளத்தையும் சந்திக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதனாலே மாநிலத்திலே எந்த அளவுக்கு மின் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக நமக்கு வரக்கூடிய வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த நேரத்திலே நாம் ஏதாவது கூடுதலாக வரியை விதித்துத்தான் இந்த நிலைமையை சமாளிக்க முடியும். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது, இன்றைக்கு கூடுதலாக துணிகள், சர்க்கரை, புகையிலை ஆகியவற்றின் மீது விற்பனை வரிக்கு பதிலாக கூடுதல் ஆயத்தீர்வை மத்திய அரசு போட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, அவற்றின் மீது மேலும் வரி விதிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

ஆனால் மத்திய அரசு இதன் மூலம் பெறுகின்ற வருவாயில் உரிய பங்கை முறையாக மாநில அரசுக்கு கொடுக்கின்றதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மத்தியிலே பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள், அவர்களுக்கு என்று நாட்டு பாதுகாப்பையும், அதேபோல வெளிநாட்டு உறவையும் மட்டும் வைத்துக் கொண்

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

[1984 மார்ச் 19]

மீதி அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பன்னெடுங்காலமாக வைக்கப்பட்டு வருகிறது. மாநிலம் தன்னாட்சி பெறவேண்டும். அப்போதுதான் மாநில அரசு தன்னுடைய மாநில மக்களுக்கு ஆற்றக்கூடிய கடமைகளை முறையாக செய்ய முடியும். ஆனால் இங்கே மத்திய அரசு எந்தெந்த துறைகளிலே எல்லாம் அதிகமான வரி வருமானம் கிடைக்க முடியுமோ, அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு மத்திய எக்ஸைஸ் மூலம் அதிக வருவாய் கிடைக்கிறது. அதுபோல வருமான வரி மூலம் வருவாய் செல்கிறது. வெல்த் டேக்ஸ் வேறு போடுகிறார்கள். இப்படி பல்வேறு வரிகள் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு பெருவாரியான வருமானம் வருகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சின்னராஜ் அவர்கள் கூறியது போல, அவர்கள் இம்மாநிலத்தில் இருந்து பெறுகின்ற அளவினது உரிய பங்கை நமது மாநில அரசுக்கு கொடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஜனத் தொகையின் அடிப்படையில்தான் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் ஜனத்தொகையை பெருக்கக் கூடாது என்று, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை தீவிரமாக கொண்டு வர வேண்டும் என்று முனைப்பாக முன் நின்று செயலாற்றி, அதில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறோம். அப்படி இருப்பதினால் நமக்கு உரிய பங்கு கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, மத்திய அரசு இதில் சற்று யோசித்து செயலாற்ற வேண்டும். இந்த மாநிலத்திலிருந்து என்ன வருவாய் வருகிறதோ, அதைச் கணக்கிட்டு, அதன் அடிப்படையில் உரிய பங்கைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூடுதல் ஆயத்தீர்வை விதிப்பதற்கான திரிபாதி கமிட்டியினுடைய அறிக்கையை வைத்துக் கொண்டு, மத்திய அரசு வனஸ்பதி, மருந்துப் பொருட்கள் மற்றும் மருந்துகள், கிமிட்டி, காகிதம் மற்றும் காகித அட்டை, பெட்ரோலியம் போன்ற பொருள்கள் மீது வருமான வரிக்கு பதிலாக கூடுதல் ஆயத்தீர்வையை விதிக்க வேண்டும் என்ற விரும்பத்தை அடிக்கடி தெரிவித்து வருகிறார்கள். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் தெரிவித்து வருகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு இந்த மாநில அரசு கடுமையான எதிர்ப்பை தெரிவித்து வருகிறது. இதற்கு நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடுமையான எதிர்ப்பை தெரிவித்துள்ளார்கள். இது மாநிலத்தினுடைய வருவாயை பாதிக்கும். மாநில அரசு செயல்பட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, இதுபோன்ற முயற்சிகளை மேற்கொள்ளக்கூடாது என்று எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை ஆராய்வதற்கு ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிலே நம்முடைய மாநில முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலை கைவிடப்பட வேண்டும். மாநில அரசுகளுக்கு வருகின்ற வருமானத்தில் கை வைக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பணிகளை திட்டங்களாக செயலாற்றி வருகிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். பல்வேறு வரி குறைப்புகளையும் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் அதை யெல்லாம் மாற்றுக் கட்சியினர் பாராட்டுவதற்கு தவறியிருக்கின்றனர்.

டிர்க்குகள், பேருந்துகள் ஆகியவற்றின் மூலமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு கிடைக்கின்ற வருவாயையும், அண்மையிலே உள்ள பாண்டிச்சேரி போன்ற மாநிலங்களுக்கு கிடைக்கின்ற வருவாயையும் நாம் பன்னெடுங்காலமாக பார்த்து வருகிறோம். அண்டை மாநிலங்களில் நிலவும் குறைந்த வரிவீதத்தையும், வணிகத்தையும் மாற்றுவதால் அரசுக்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்படும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு தான், டிர்க்குகள் பேருந்து அடிக்கட்டைகள் ஆகியவற்றின் விற்பனை மீது 15 சதவீதத்திலிருந்து 9 சதவீதமாக வரி குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலமாக வணிகம் பெருகி நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அடுத்து, அதேபோல குன்னூர், கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் விளையக் கூடிய ஏலம், தேயிலை போன்ற பொருள்களுக்கு, உள்ளூர் வணிகத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக, 5 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாக வரி குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்து இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ள பெரும் பான்மையோர் செய்கிற தொழில் வேளாண்மைத் தொழில்தான். 'சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்' என்று சொல்வார்கள். வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்கிறவர்களுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் தருகின்ற முறையிலே வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்துகின்ற கருவிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டத்தக்கது.

அதைப்போலவே ஸ்ரீலங்கா அகதிகளுக்காக சிறு தொழில்கள் நிறுவனத்திடமிருந்து உதவிபெற்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிற 70 கடைகளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீலங்கா விலிருந்து வந்த அகதிகளபற்றி மாற்றுக் கட்சியினர் இங்கேயும் வெளியேயும் இந்த அரசு சரியாகச் செய்யவில்லை என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு அவர்களைப் பலப்படுத்துகின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்கிற முறையிலே அவர்கள் வைத்திருக்கிற கடைகளுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறது. அதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

[1984 மார்ச் 19]

இதைப்போன்று பல திட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டு வந்துருக்கிறது. ஏழை மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற டிரான்சிஸ்டர்கள் மீது 15 சதவீதமாக போடப்பட்டிருந்த வரியை 10 சதவீதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சமூக நலத்துறையால் நடத்தப்படும் பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்குச் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு எந்த எந்தத் துறையிலே வரி போடவேண்டுமோ அந்தத் துறையிலே சமுதாயத்தைப் பாதிக்காத வகையிலே காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். இதற்காக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டி இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரிவிதிப்பின் மூலம் மொத்த வருமானத்திலே 69 சதவீதம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வருமானம் வருகிறது. கடந்த ஆண்டு 696 கோடியாக இருந்த வருமானம் 1982-83 இல் அதில் 18 கோடி ரூபாய் குறைந்து இருக்கிறது. நான் நினைக்கிறேன், பெரு முதலாளிகள் வரி ஏய்ப்பதன் காரணமாகக் குறைந்திருக்கிறது என்று. இந்த துறையிலே யாருக்கு வரிச் சலுகைகள் செய்ய வேண்டுமோ அளர்களுக்குச் செய்யாமல் இவர்கள் வரியை ஏய்க்கக்கூடிய முறையிலே சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதன் மூலமாக கிட்டத்தட்ட 18 கோடி ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே வரிபோட்டு வரியை வசூலிப்பதிலே தடங்கல் செய்வது, வேறு ஒரு பக்கத்திலே கடுமையாக வசூல் செய்வதன் மூலமாக சிறு சிறு ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்களைப் பாதிக்கச் செய்வதன் காரணமாக இந்த வரிகளை ஓரளவுக்குத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல முனை வரி ஒழிக்கப்படவேண்டும், ஒரு முனை வரிபோட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தி வருகிறோம், ஆனால் தொடர்ச்சியாக எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு முனை வரிக்குப் பதிலாக பலமுனை வரி தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. ஆகவே அதை மாற்றி ஒரு முனை வரிபோடுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நுழைவு வரி என்ற ஒரு வரியை ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்தபோது கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது. பிறகு தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அதுவும் முதலாளிகள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு, பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்க என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது, நிச்சயமாக நுழைவு வரி வந்தே திரும்பும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மன்றம் அதற்குக் கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருப்பதால் அதைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும், நிறுத்தியாகவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 19] [திரு. செ. சிவசாமி]

அது மட்டுமல்ல, பரிசுச் சீட்டு வெளியிடுவது கூடாது பிற மாநிலத்திலே இருந்தும் கொண்டு வரக்கூடாது என்ற ஒரு கருத்து நிலவிக் கொண்டிருக்கிறபோது பரிசுச் சீட்டிற்கு 20 சதவீதம் வரி போடப்படுகிறது. அதைப் போடுவதன் மூலமாக சாதாரண மக்கள் பரிசுச் சீட்டு விற்பனையாளர்களுக்கு கெடுதலை, சிக்கல்களை செய்கிறது. ஆகவே அந்த வரியை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சர்வசாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய தொழிலாளி வர்க்கம் வாங்கக்கூடிய சம்பளத்திற்கு தொழில் வரி போடப்படுகிறது. அவர்கள் எந்த அளவுக்கு சம்பளம் வாங்குகிறார்களோ அதற்கு தொழில் வரி போடப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் போடப்படும் வரியை நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கோழி தீவனத்திற்கும் வரி போடப்படுகிறது. கோழி வளர்ப்பு, கோழிப் பண்ணை வளர்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கோழித் தீவனத்திற்கு வரி போடப்படுகிறது. அதையொல்லாம் பரிசீலனை செய்து தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பருத்தி நூலுக்கு வரி 3 விருந்து 4 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டு இருக்கிறது. அதன் மூலமாக பருத்தி ஆடையை பயன்படுத்துகிற மக்களுக்கு அதிகமாக தொந்திரவு ஏற்படுத்தும். ஆகவே அந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்ப்போமானால் குதிரை பந்தயத்திற்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று கேள்விபடுகிறோம் குதிரைப் பந்தயம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிற நேரத்திலே குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்றும், ஒருமுனை வரியை கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு கடைசிபாக இந்த நுழைவு வரியை உடனடியாக தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் நான் கொடுத்து இருக்கின்ற வெட்டு பிரேரணையினை வலியுறுத்தி இங்கு தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மா-மன்றத்தின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கின்ற இந்த குறிப்பில் பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களை கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1984 மார்ச் 19]

முதலாவதாக, 1982-83 ஆம் ஆண்டில் மாநில அரசுக்கு மாநில வருவாயில் 69 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாகவே கிடைத்து இருக்கிறது என்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். 1982-83 இல் வணிக வரிகள் வாயிலாக ரூ. 696 கோடிக்கு அதிகமாகவே கிட்டியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே கொடுக்கப் பட்டு இருக்கின்ற விவரங்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் 1978-79 ஆம் ஆண்டு ஏறத்தாழ 319 கோடி ரூபாய் நம்முடைய அரசுக்கு இந்த துறையின்மூலம் வருவாய் கிடைத்து இருக்கிறது. 1982-83 ஆம் ஆண்டில் இது ஏறத்தாழ 700 கோடி ரூபாய் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு இன்னும் அதிகமாக சொல்லவேண்டும் என்றால் நூற்றுக்கு அதிகமான சதவீதம் கிட்டத்தட்ட 5 ஆண்டுகளில் அதிகமாக கிடைத்து இருக்கிறது. ஒன்று வரி உயர்வு இன்னும் பல்வேறு இனங்கள் மூலமாக வரி போடுவதன் மூலமாக அரசுக்கு இந்த வருவாய் கிட்டியிருக்கிறது. பொதுவாக அரசு பல்வேறு ஷேமநல பணிகளைச் செய்வதற்கு வரி மீடவும் அவசியம் என்பதில் இரு வேறு கருத்துக்கள் இருக்கமுடியாது. அரசு வரி போடுகின்ற நேரத்தில் அந்த வரி சுமைகளை தாங்குகின்றவர்கள் மீதுதான் அந்த வரியை போடவேண்டும், அந்த வரி சுமையை தாங்க முடியாதவர்கள் மீது அரசின் வரி பளு இருக்கக்கூடாது என்பதில் நாம் அனைவரும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் அரசு போடுகின்ற வரியைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்த கொள்கைக்கு உடன்பாடாக இருக்கிறதா என்றுப் பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று என்னால் சொல்ல முடியும். இந்த அரசு ஏழைகளின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பல்வேறு நேரங்களில் அரசுத் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் அரசினுடைய இந்த வரி விதிப்புக் கொள்கையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அண்மைக் காலங்களில் பெட்ரோல், டீசல் போன்ற இனங்களிலே வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு காரணங்களுக்காக இந்தியாவில் இருக்கின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை முன்னிட்டு சர்வ தேசப் பொருளாதார பிரச்சினைகளை நாம் அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் சிலபல கட்டாயங்களுக்கு உட்பட்டு மத்திய அரசு எண்ணையின் விலையை உயர்த்துகின்ற நேரத்தில் ஒருமித்த குரலாக மத்திய அரசு எண்ணையின் விலையை உயர்த்தியது தவறு என்று இங்கே கூக்குரல் எழுப்பப்படுகிறது.

(முற்பகல் 11-30)

ஆனால், அதே நேரத்தில் டீசல், பெட்ரோல் போன்ற பொருட்களுக்கு வரியை உயர்த்துவது எந்த வகையில் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற வினாவினை என்னால் எழுப்பாமல் இருக்க முடியவில்லை. டீசலைப் பொறுத்தவரையில் வாகனங்களுக்குப் பயன்படுகின்றது என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமாக மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற பொழுது டீசல் மீது வரியை உயர்த்துவது பொருத்தமாக இயக்காது என்பதை

1984 மார்ச் 19] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பல்வேறு இடுபொருட்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் டீசலுக்கான விலையையும் உயர்த்துகின்ற காரணத்தால் ஏற்கனவே இருக்கின்ற சுமையை அதிகப்படுத்துவதாக அது அமையும். எனவே, விவசாயிகளுக்கு டீசல் விலையைக் குறைத்து, நியாயமான விலையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற முயற்சிகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த முறை சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடர் நடந்தபொழுது பல்வேறு இனங்களில் வரிகளை அரசாங்கம் உயர்த்தியதை எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் ஒருமித்த குரலில் எதிர்த்தோம். அந்த வகையில் பணக்காரர்களைப் பாதிக்கின்ற வரிகள் அல்ல, ஏழை எளிய மக்களை, குறிப்பாக நடுத்தர மக்களை பாதிக்கின்ற வகையில், இந்த அரசாங்கம் வரிகளை உயர்த்தியிருந்ததால் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முறையில் நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்தோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மஞ்சள், பூண்டு, கடுகு போன்றவைகளுக்கு விதிக்கப்படுகின்ற வரியைப் பொறுத்தவரையில் பணக்காரர்களுடைய வருவாயைப் பார்க்கின்றபொழுது, அவர்களுடைய செலவை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்த இனங்களில் வரி உயர்வானது, அதிகமாக அவர்களுக்குச் சுமையாக இருக்க முடியாது. ஆனால் ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற அந்தப் பொருட்களுக்கு வரியை உயர்த்துகின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக அந்தச் சுமை அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

வெள்ளைப் பூண்டிற்கு இந்த அரசாங்கம் வரி போட்டிருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்தில் இந்த வரிசையிலே இருக்கின்ற பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். வெள்ளைப் பூண்டு என்பது மஞ்சளைப் போன்ற ஒரு காய்கறி இனமாக இருக்கிறது. எனவே, அதற்கு வரி போடுவது என்பது நியாயமாக ஆகாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் படி, இந்த வெள்ளைப் பூண்டுக்கு வரி போடுவது நியாயமாக ஆகாது. அது காய்கறி இனத்தைச் சார்ந்தது என்றெல்லாம் ஒரிசா உயர்நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலேயேகூட வணிக வரித் துறை—சேல்ஸ் டாக்ஸ் அப்பலட் டீரிப்பூஸ்ஸ்கூட ஒரு தீர்ப்பில் கடந்த ஆண்டு கொடுத்திருப்பதாக எனக்கு விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளைப் பூண்டைப் பொறுத்தவரையில் அது காய்கறி இனத்தைச் சார்ந்தது, அழகல் இனத்தைச் சார்ந்தது, அழகலினாலும், வெம்பலினாலும் தொல்லை நிரம்பிய பொருளாக அது இருக்கிறது. ஆகவே, வெள்ளைப் பூண்டு காய்கறி இனத்தைச் சார்ந்ததாக இருப்பதால் அதற்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று எங்களிடத்திலேயும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1984 மார்ச் 19]

சொன்னார்கள்; அரசாங்கத்தினிடத்திலேயும் அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப் படுகிறேன். இந்தப் பூண்டுக்குப் போடப்படுகின்ற வரியின் காரணமாக எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று பார்த்தால் கோடிக்கணக்கில் வரவில்லை; 700 கோடி, 800 கோடி என்று வரும் நேரத்தில் ஐந்து இலட்சம் அல்லது ஆறு இலட்சம்தான் வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையில் உள்ள நியாயத்தைக் கருத வேண்டும். எத்தனையோ மலைஜாதி ஏழை மக்கள் நன்மை அடைகின்ற விதத்தில், ஏழை எளிய விவசாயிகள், சிறிய விவசாயிகள் பயனடையும் வகையில் இருக்கின்ற இந்த பூண்டுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்த நல்ல செய்தியை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தங்களுடைய பதில் உரையிலே சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் விளம்பரம் கிடைக்கும், ஏழை எளிய மக்களும் நன்மை அடைவார்கள்; இதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு பெரிய அளவில் வருமானம் குறைந்து விடாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

சைக்கிள்களின் உதிரிப் பாகங்களுக்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்த வரிசையில் உள்ள நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். மோட்டார் வாகனங்கள் ஒரு புறம் இருக்க ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற சைக்கிள் பாகங்களுக்கு வரிபோடுவது அல்லது வரியை உயர்த்துவது சரியல்ல. முன்பு 6 சதவீதம் வரியாக இருந்தது, பிறகு நாங்க டெல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன பிறகு அதில் உள்ள நியாயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை 3 சதவீதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாதியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறில்லாமல் அந்த வரியை அறவே நீக்க வேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு மிகப் பெரிய இழப்பு வந்துவிடாது. எத்தனையோ இனங்களில் வரிகளைப் பெறுகிறோம்; சாராயக் கடைகள், மதுக் கடைகள் மூலம் கோடி கோடியாக வருமானம் கிடைக்கின்ற நேரத்தில் இந்த ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற சைக்கிள்களின் உதிரிபாகங்களுக்கு வரியை எடுத்து விடுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பக்கத்து மாநிலங்களில் இதற்கு வரி இல்லை. எனவே, அவர்கள் சொல்லுகின்ற நியாயத்தை ஒத்துக்கொண்டு, 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருப்பதைப்போல, அதை அறவே நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பால் பவுடருக்கு வரியை உயர்த்திய பொழுது கடந்த ஆண்டு சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் அன்றைக்கு வெளிநடப்பு செய்தோம், ஆகவே அதில் உள்ள நியாயத்தை உணர்ந்து இப்பொழுது அவைகளுக்கு வரிவிலக்கு அளிப்பது மெத்த பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், இந்த நுழைவு வரியை எந்த விதத்திலும் நுழைவு விடக்கூடாது என்று. கடந்த ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் எதிர்வரிசையில் இருந்தவர்கள் ஒருமித்த குரலில் எதிர்ப்பு தெரிவித்து, அரசாங்கம் அதை தற்காலிகமாகத்தான் நிறுத்தியிருக்கிறது. இதனால் ஒருவேளை திரும்பவும் வந்துவிடலாம் என்ற பயம் பொது மக்களிடத்திலே இருப்பதால் அதை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் அதாவது நுழைவு வரி இல்லை என்றாலும் கூட அதை விட அதிகமான அளவில் சுமை கூடுகின்ற வகையிலே இன்றைக்கு வணிக வரிகளை அரசாங்கம் உயர்த்து இருக்கின்றது. இது ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பளுவை அதிகமாக ஆக்குகின்ற முறையாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்கின்றபோது வணிக வரிச் சுமையை நுகர்வோர் மீது சுமத்தக்கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். எப்படி வணிகர்கள் நுகர்வோர் மீது சுமத்தாமல் இருப்பார்கள்? கிடைத்திருக்கின்ற விவரங்களைப் பார்க்கின்ற போது மூன்று இலட்சத்திற்குக் கீழே அந்தத் தொகை இருக்குமானால் அதற்கு வரி கிடையாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 3 இலட்சத்திற்கு மேல் 5 இலட்சம் வரையுள்ள வரி விதிக்கத்தக்க விற்பனைத் தொகைக்கான வரி வீதத்தை 0.4 சதவீதத்திலிருந்து 0.5 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றது. இது 25 சதவீதம் உயர்வாகும். 5 இலட்சத்திலிருந்து 7 இலட்சம் வரை உள்ள தொகையைப் பொறுத்த வரையில் .5 சதவீதத்திலிருந்து .7 சதவீதமாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இது 40 சதவீத வரி உயர்வாகும். 7 இலட்சத்திற்கு மேலே 10 இலட்சம் வரை உள்ள தொகையினைப் பொறுத்தவரையில் .6 சதவீதத்திலிருந்து 1 சதவீதமாக வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வரி உயர்வு, 65 சதவீதமாகும். அதைப்போலவே 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வரி விதிக்கத்தக்க விற்பனைத் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் .7 சதவீதத்திலிருந்து 1.22 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஏறத்தாழ 70 சதவீத வரி உயர்வாகும். இப்படி 50, 60, 70 சதவீதம் என்ற அளவுக்கு வரியினை உயர்த்தி இருப்பது நியாயமா?

ஆனால் நாங்கள் ஏழை மக்களின் மீது வரி போடவில்லை. வணிகர்களின் மீதுதான் வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். வணிகர்கள் அந்த வரியினை எப்படிச் செலுத்துவார்கள் வணிகர்கள், நுகர்வோர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற பொருட்களின் விலையைத் தான் உயர்த்துவார்கள் மறைமுகமாக. ஆகவே இது மறைமுகமாக மக்களின் மீது விதிக்கப்படுகின்ற வரியாகத்தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு அதிகமான அளவுக்கு வரியினை உயர்த்தி இருப்பது நியாயம்தானா? வணிகர்கள் பெயராலே சாதாரண மக்கள் வாங்குகின்ற எல்லாப் பொருட்களின் மீதும் இந்தச் சுமையை நீங்கள் சுமத்துகின்ற காரணத்தால், அரசாங்கம் இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து லாட்டரி டிக்கட் விற்பனையில் 20 சதவீதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக லாட்டரிச் சீட்டு விற்பனை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். ஏழை எளிய மக்களுடைய கற்பனையான ஆசையைத் தூண்டக்கூடிய வகையில் மறைமுகமாக இந்த லாட்டரி சீட்டுகள் துணையாக இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட ஆசையைத் தூண்டுவதற்குத் துணையாக அமையும் இந்த லாட்டரிச் சீட்டு விற்பனை என்று சொல்லக் கூடிய இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். அப்படிப்பட்ட லாட்டரிச் சீட்டு விற்பனையில் வரி இப்போது 20 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவாறு உயர்த்தப்படுவதன் காரணத்தால் அந்தச் சமை வாங்குவோர்மீது தான் விழுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே அரசாங்கம் இதையும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் வணிகவரி போட்டியிருக்கின்றது. எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது போல் திரைப்படக் கொட்டகைகளில் அதிகமான பணத்திற்கு டிக்கெட் விற்றாலும் கூட அங்கே திரைப்படக் கொட்டகைகளில் செய்யப்படவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று கேட்டால் இல்லை. குளிர் சாதன வசதி போன்ற வற்றுக்கெல்லாம் சேர்த்து அதிகமான தொகையை வசூலித்துக் கொண்டு குளிர்சாதன வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் கட்டணத்தையாவது குறைக்கிறார்களா என்றால் குறைப்பதில்லை. ஆகவே படம் பார்ப்பவர்களின் பல்வேறு வசதிக்காக என்று கட்டணம் வாங்கினாலும் அந்த வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இதை எல்லாம் அரசாங்கம் முறையாகக் கவனிக்க வேண்டும். வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கும், பொது மக்களுக்கும் இடையே, சம்பளம் இல்லாத அலுவலர்களாகத் தான் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது மக்களிடத்திலே இருந்து வரியைப் பெற்று அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் வணிக வரி அலுவலகத்தில் வியாபாரிகள் தங்க வசதிகளையும், பல்வேறு நல்ல வாய்ப்புகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

செக் போஸ்ட்கள் என்ற அளவிலே ஆங்காங்கே நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த செக் போஸ்டிலே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கின்றபோது அது ஒரு சடங்காகத்தான் நிகழ்ச்சியைத் தெரிகின்றது. போக்குவரத்திலே செல்கின்ற நடப்பதாகத் மற்றவைகளுக்கும் வழியினை அடைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தடங்கலாகத்தான் இருக்கின்றதே தவிர, லாரிகளிலே என்னென்ன பொருட்கள் வருகின்றன என்பதைச் சரியாக முறைாக கண்காணிப்பதில்லை. எந்த இடத்திலும் அப்படிப்பட்ட

1984 மார்ச் 19]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

நிலையம் இல்லை. அங்கே போகின்ற வாசனங்களை நிறுத்தி விசாரிக்க வேண்டும். அப்படி விசாரிப்பது, மற்றவைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ ஒரு சடங்கு போல் தான் நடக்கின்றதே தவிர, சரியாக நடப்பதில்லை. எனவே அரசாங்கம் இதுபற்றிக் கவனித்து முனைப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் தான் உண்மையிலேயே அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய வரி, தடைப்படாமல் சரியாக வந்து சேரும். எனவே அரசாங்கம் இதை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்தபடியாக, குதிரைப்பந்தயம் ஒழிப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குதிரைப்பந்தய ஒழிப்புச் சட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கொண்டுவரப்பட்டது. அதை எதிர்த்து அந்தச் சங்கத்தினர் உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தொடுத்தார்கள். உயர்நீதிமன்றம் குதிரைப் பந்தயம் ஒழிப்பு செல்லும் என்று தீர்ப்பு வழங்கியது. அப்படிச் செல்லும் என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு கொடுத்ததை எதிர்த்து, அந்தச் சங்கத்தினர் உச்சநீதி மன்றத்திற்கு—டில் க்கு மேல் முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று 7 ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று கருதுகிறேன். ஆனால் கூட, அது சம்பந்தமான முறையான தீர்ப்பு வரவில்லை. கேட்டால் சொல்வார்கள். நீதிமன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிறது. நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று ஆனால் பல்வேறு கட்டங்களிலே, பல்வேறு வழக்குகளிலே அதிக காலம் தேங்கும் போது அரசாங்கமே விரைவாக விசாரணைக்கு வழக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மனுப்போட்டு, துரிதப்படுத்த முயற்சியினை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வேன், இந்தக் குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பு வழக்கிலே அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்து, அதனை விரைவிலே தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க ஏன் தயங்குகிறது? மது ஏழை மக்களைச் சேரழிக்கிறது குதிரைப்பந்தயம் நடுத்தர மக்களைச் சேரழிக்கிறது என்ற கொடுமை இருப்பதால், இரண்டையுமே ஒரே நிலையில்தான் எங்களால் பார்க்க முடிகிறது. குதிரைப் பந்தயம் எத்தனையோ குடும்பங்களை இன்றைக்கு நாசமாக்கியிருக்கிறது.

வரதட்சணைக் கொடுமை பற்றி சொல்கிறார்கள். திருமணம் ஆன பின்னாலும்கூட வரதட்சணை கொடுக்காத காரணத்தாலே பெண்கள் ஓரளவு கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். குதிரைப்பந்தயக் கொடுமை பயங்கரமான கொடுமை, எத்தனையோ குடும்பங்கள் இன்றைக்கு நாசமாகி மண் மூடிப் போகின்ற அளவுக்கு இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதிலே விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். விரைவில் அரசாங்கம் உரிய மனுவைத் தாக்கல் செய்து, அந்த வழக்கை கூடிய விரைவில் விசாரிக்க முயற்சிகளை

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1984 மார்ச் 19]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குதிரைப் பந்தயம் இருக்கிற காரணத்தால், அது சம்பந்தமாக ஒரு பழமொழி சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குதிரை கீழே தள்ளியதோடு மட்டுமல்லாமல், குழியும் பறித்தது என்று சொல்வார்கள். முன்பெல்லாம் குதிரைப் பந்தயம் என்று சொன்னால் ஆண்டுக்காண்டு 3, 4 மாதங்கள் மட்டும் குதிரைப் பந்தயம் நடக்கும். இல்லை, 5 மாதங்கள் கூட நடக்கும். ஆனால் இப்பொழுது வருஷம் 12 மாதங்களும் நடக்கின்றன. உச்ச நீதிமன்றத்தில் தடை வாங்கியிருக்கிற இந்தச் சமயத்தில், முன்னாலே 3, 4 மாதங்கள் நடந்ததற்கு மாறாக இப்பொழுது 12 மாதங்களும் குதிரைப் பந்தயம் நடக்கிறது என்று சொன்னால், எத்தனை கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாகிறது. நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், எனக்குத் தெரியாது. இன்டர் வெனியூ பெட்டிங் என்ற பெயரில் தொடர்ந்து 12 மாதங்களும் குதிரைப் பந்தயம் நடப்பதாக. ஆகவே, குதிரைப் பந்தயம் இன்றைக்கு நாட்டைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு புற்று நோய் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

பஞ்சமாபாதுகளில், 3 பாவத்தை முக்கியமாகச் சொல்கிறார்கள். மது, மாது, சூது ஆகிய 3 பாவங்கள் கொஞ்சம்கூட குறைவில்லாமல் இப்பொழுது இருக்கின்றன. மதுக் கடைகளைத் திறக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் ஆனால், மதுக் கடைகளைத் திறந்து விட்டார்கள். அமைச்சர் தான் சொல்கிறார் அடிக்கடி, மதுக்கடைகளை மூடிவிடுவோம், மதுக்கடைகளை மூடிவிடுவோம் என்று. ஆனால் சாராயம் இன்றைக்குத் தெருவிலே ஓடிக்கொண்டே இருக்கிற அளவுக்கு மதுக் கடைகள் இன்றைக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே 3 பாவங்களில் ஒன்றான, மது இப்படி இருக்கும்போது, சூது—குதிரைப் பந்தயம் நாட்டை எப்படி சீர்க்குலைக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். ஆக, பல்வேறு முறைகளில் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே தான் நான் சொல்கிறேன். தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு, தனியே அவனுக்கோர் குணமுண்டு என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், நீங்கள் முன்னேறிய மாநிலங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள், நல்ல காரியங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் தொழில் துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறார்கள். பொருளாதார வளத்திலே முன்னேறியிருக்கிறார்கள், இன்னும் பல்வேறு இனங்களில் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் விட்டு விட்டு.....

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு, தனியே அவனுக்கோர் குணமுண்டு என்று சொன்னார். ஆகவே தமிழ்நாட்டைத் தனியாகப் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 19]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: இப்படியெல்லாம் சொல்லி, என்னை இடுக்குக்குள்ளே நுழைத்து, என்னைத் தனிமைப் படுத்த வேண்டுமென்றால், நீங்கள் நிச்சயமாக ஏமாந்து போவீர்கள். நான் முன்னமேயே சொன்னேன். நல்ல காரியங்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். மற்றவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அவன் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறான் என்று முன்னேறியிருக்கிற ஒருவனைப் பார்த்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாமே தவிர, அவன் கெட்டு குட்டிச் சுவராய் போயிருக்கிறான், நானும் அவன் மாதிரி ஏன் போகக் கூடாது என்று கேட்டால், என்ன நியாயம் இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைத்தான் மது, மாது, சூது என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு மதுக்கடைகள் ஏராளமாக திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சூதும் பெருமளவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாதைப்பற்றி சொல்வதென்றால் இன்றைக்கு பத்திரிக்கைகளில் தினந்தோறும் 'மசாஜ் கிளப்பைப்' பற்றி செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மசாஜ் கிளப் என்பது சமுதாயத்திற்கு பெரிய ஆபத்தாக, பெரிய தொல்லையாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அது சமுதாயத்தையே சீரழிக்கிற ஒரு பாவமான காரியமாக இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சென்னையில் மசாஜ் கிளப் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய, சட்டத்தினுடைய துணையோடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சமுதாயத்தை சீரழிக்கிற பாவமான காரியங்களான மது, மாது, சூது ஆகிய மூன்றையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது நாடு உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடு. இங்கே ஜனாதிபதிக்குத் தான் அதிகமான சம்பளம் என்று சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தனியார் கம்பெனிகளை நாம் விட்டு விடலாம். ஆனால் ஜனாதிபதியின் சம்பளத்தைவிட அதிகமான சம்பளத்தை குதிரைப் பந்தய சங்கத்தின் செயலாளர் பெறுகிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். குதிரைப் பந்தயத்திலே பல்வேறு முறைகேடுகள், ஊழல்கள், தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஊழல்கள், முறைகேடுகள் பற்றி நான் சொல்வதென்றால்....

திரு. சேலம். மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் ஏதோ போதி மர புத்தரைப் போல நமக்கெல்லாம் புத்திமதிகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே தமிழ் நாட்டிலே சாராயம் ஆறாக போகிறதாம். இந்தியாவிலே 28 மாநிலங்களில் குஜராத் தை தவிர மற்ற மாநிலங்களில் சாராயம் சட்டமாக பெருகி இருக்கிறது. அது போகட்டும், மசாஜ் கிளப்பை பற்றி சொல்கிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்தைப் போல சிகப்பு விளக்குப் பகுதி இங்கு அவர் ஏற்படுத்த விரும்புகிறார்களா? அது அவர்களுடைய விருப்பமா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்;

[1984 மார்ச் 19]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தமிழகத்திலே இருக்கிற வாக்காளர் பெருமக்களால் நாங்கள் தெர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாடு மக்களுடைய பிரச்சனைப் பற்றி பேசுவதற்காக நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டின் நலனிலே எங்களுக்கு அக்கறை உண்டு. நான் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதற்கு சொன்னேன். நீங்கள் இப்படியெல்லாம் சொல்லீர்கள். வேறொரு மாநிலத்தை உதாரணம் காட்டுவீர்கள் என்று சொன்னேன். நல்லவைகளை பின்பற்ற முயற்சி செய்யுங்கள் என்று அதையும் சொன்னேன். ஏன் தமிழகம் முன்மாதிரியாக இருந்து விடக் கூடாது? நான் போதி மரத்தின் புத்தனாக இருப்பதில் பெருமைப்படுகிறேன். உறுப்பினருக்கு இன்னொன்றும் சொல்வேன். குஜராத் மாநிலத்தில் இன்றைக்கும் மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கிறது. நான் சொல்வது, காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் நாங்கள் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தோம். நீங்கள் அதை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே கொண்டு வந்த பெருமை எங்களைச் சாரும். அந்த வரலாறும், பாரம்பரியமும் எங்களுக்கு உண்டு. ஆகவே இப்படி இன்னொரு மாநிலத்தைச் சொல்லி சிகப்பு விளக்குப் பகுதிக்கு நண்பர் ஆறுமுகம் அவர்கள் போக வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் நாம் தனியாக இருக்கவேண்டும், தனியாக இருப்பது, தனித்தன்மை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். தேசிய நிரோட்டத்தைப் பற்றி பேசக்கூடியவர்கள் அவர்கள்.

The National Ground water is very dry அப்படிப்பட்ட நிலையில் இவர் தனி தனி என்று சொல்கிறார். ஏதாவது போர் வெல் போட வேண்டுமா?

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் குஜராத் முன்மாதிரியாகக் காட்டுவதைப் போல தமிழகத்தையும் அதுபோன்று உதாரணம் காட்ட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டினார்களே தவிர இருக்கிற தீமைகளுக்கெல்லாம் உதாரணம் காட்டி சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவ்வாறு உதாரணம் காட்டிச் சொல்வது சரியாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு)

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டு இருக்கிற போது இடையில் குறுக்கிடுவது கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் தொடர்ந்து பேசலாம்.

1984 மார்ச் 19]

திரு என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே மதுக்கடைகளை மூடிய பெருமை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உண்டு என்று சொன்னேன். அதிலே திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் கூட பெருமை கொள்ளலாம். காரணம் அந்த நேரத்தில் அவர் எங்களோடுதான் இருந்தார். இப்போது ஏன் அவர்கள் அதைத் திறந்தவர்களே டு நின்று கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்திலே இருக்கின்ற செயலாளருக்கு மிக அதிகமான சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப்போலவே அங்கே நடைபெறுகின்ற முறைகேடுகளைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் அங்கே எந்தவிதமான தவறும் நடக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான்கு அதிகாரிகளை அந்தச் சங்கத்திலே போட்டியிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்து இருக்கிறது. அந்த நான்கு அதிகாரிகளும் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போகிறார்களா விளையாடுவதற்காக அல்ல அவற்றைச் சரிபார்ப்பதற்காக போகிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்ற தகவல் தான் எனக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தக் குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்திலே அதிகாரப் பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் இருவர் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அந்த அதிகாரப் பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் அந்தச் சங்கத்திற்குச் சென்று அந்தச் சங்கத்தின் நிர்வாகத்திலே பங்கு கொண்டு செயலாற்றுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களை அரசாங்கம் நியமனம் செய்யவேண்டும். பல்வேறு முக்கிய பணிகளில் இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள், செல்வந்தர்களை அதிலே போடுகின்ற காரணத்தால் நாம் எந்தக் காரணத்திற்காக அதிகாரப் பற்றற்றவர்களை அதிலே போடவேண்டும் என்று கருதினோமோ அந்தக் கொள்கை நிறைவேறாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே வருகின்ற காலங்களிலே அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்திலே பல கோடி ரூபாய்க்கு வருவாய் வருகின்ற காரணத்தால், அந்தப் பணம் நடுத்தர மக்களிடமிருந்து வருகின்ற காரணத்தால் குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் கொண்டுள்ள வனாக இருந்தபோதிலும் அது இருக்கின்ற வரையில், அதிலே வருகின்ற அந்த நடுத்தர மக்களின் பணம் முறையாக ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய முக்கிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பணியைச் செல்வனே செய்வதற்காக அரசாங்க சார்பில் நன்றாக விவரம் அறிந்த, ஒரு சீனியர் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியை, எந்தவிதமான ஆசாபாசங்களுக்கும் இடம் கொடுக்காத ஒரு சீனியர் அதிகாரியை அந்தச் சங்கத்தின் செயலாளராக அரசாங்கம்

திரு. என்.எஸ். வி. சித்தன்]

[1984 மார்ச் 19]

நியமிப்பதன் மூலம் அந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வரி நல்லமுறையில் பயன்படுத்துவதற்கு துணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு, ஜனணத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புவது, இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் வருவாய் பலகோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பெருகியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் எண்ணம் வரியை உயர்த்துவதால் மட்டும் அதிகமான வருமானம் வரும் என்று இருக்கக்கூடாது. போடப்பட்ட வரியை ஒழுங்காக வசூலிப்பதன் மூலமும், குறைவான வரி விதிப்பை வைப்பதன் மூலம் வியாபாரிகள் முறையாக கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதாலும் வரியின் மூலம் வருமானம் உயரும். இன்றைக்கு பல முனை வரி இருப்பதன் மூலம் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஒரேயொரு பொருள்களுக்குத்தானே பல முனை வரி இருக்கிறது என்று இருப்பினும் அவற்றிற்கு கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு கிரமம் இருக்கிறது. உகவே, எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டும். மேலும் பல்வேறு இனங்களுக்கு போடப் பட்டுள்ள வரி குறைக்கப்படவேண்டும். நடுத்தர மக்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய வரி குறைக்கப்படவேண்டும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல இதயம் படைத்தவர்கள். நியாயம் என்று சென்னால் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள், அது இந்தத் தரப்பில் இருந்து சொல்லப்படுகிறது என்று அதைக் கருதாமல் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்கும் வரிகளை அரசாங்கம் ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கோரி, என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வணிக வரித் துறையிலே வரி விதிப்பது பற்றியும் அந்த வரியை ரத்து செய்யவேண்டியது பற்றியும் அரசு அதிலே எப்படி கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும், முக்கியமான வரிகளை எப்படி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியும், வரி இல்லாமல் எந்த அரசும் நிர்வாகம் செய்ய முடியாது என்பது பற்றியும், வரி இல்லாவிட்டால் வளர்ச்சிப் பணிகள் நடைபெறாது என்பது பற்றியும், வரியை வசூல் செய்கின்ற முறைகளிலே தவறு இருக்கிறது என்பது பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் வரி விதிப்பதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்று, அதிகாரம் பெற்றிருக்கிற வரிகளை முறையாக வசூல் செய்து, வசூல் செய்த பணத்தை மக்களுடைய நன்மைக்காக முறையாகச் செலவு செய்யக்கூடிய பெரும் பொறுப்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எல்லா அரசுகளுக்கும் உண்டு என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

அது மட்டுமல்ல. ஒரு அரசு என்றால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு மாநில நிர்வாகத்தை நடத்தாவிட்டால், மன்னர் ஆட்சி என்றால், வரி வதிக்கப்பட்டு, விதிக்கப்பட்ட வரியை வசூல் செய்து, எந்த வரி எப்படி செலவிடப்படுகிறது என்பதைக் கேட்க ஆள இருக்காது. எப்படி வேண்டுமானாலும் அதை செலவழிக்க முடியும். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அரசில், விதிக்கப்படுகிற வரி எப்படி வசூலிக்கப்படுகிறது; எப்படி பங்கிடப்படுகிறது, எப்படி செலவிடப்படுகிறது என்பதை ஒரு ரூபாயானாலும் ஒரு பைசாவானாலும் இந்த மாமன்றத்தில் உங்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்ய முடியும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். விதிக்கப்படுகிற வரியின் மூலம் வருகின்ற பணத்தையாரும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட முடியாது; யாரும் அதை தவறாக செலவிட்டுவிட முடியாது. அந்த அளவுக்கு கண்ணுமகருத்துமாக இந்தநாளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது; நீங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டுமல்ல. ஜனநாயகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அரசு அல்லது ஜனநாயகம் என்கிறபோது பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் தேர்தலிலே போட்டியிடுகின்றன. போட்டி போடுகிற போது அவர்கள் மக்களிடத்திலே சில வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துவிட்டு, போட்டியிடுகிறார்கள். வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்கிறபோது மக்களுடைய நன்மைக்காக, மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, மக்களுடைய நலன்களுக்காகத்தான் வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கிற வாக்குறுதிகளை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, நிறைவேற்று வதற்கு வரிகளை அல்லது நிதி ஆதாரங்களை முறையாகப் பெறுவதற்கு அந்த அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள்.

இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் பார்க்கும்போது மாநில அரசுக்கு இருக்கிற நிதி ஆதாரம் மிக்க குறைவு. இந்த குறைந்த நிதி ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, மிக மிக யோசனை செய்து அந்த யோசனையின் அடிப்படையில், மக்களைப் பாதிக்காமல் வரி போட்டு, அந்த வரி பணத்தை முறையாக, சிந்தாமல் சிந்தாமல் வசூல் செய்து, அரசு கஜானாவுக்குக் கொண்டுவந்து அதன் பிறகு உங்கள் அனுமதி பெற்று, கஜானாவிலிருந்து பணத்தை எடுத்து முறையாகச் செலவிடுகிறது இந்த அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது கூட பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அரசுக்காகத்தான் பரிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கு இருக்கிற நிதி ஆதாரம் மிக்கவும் குறைவு. இருக்கிற நிதி ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் இன்றைக்கு இந்த அரசு ல திட்டங்களைப் போட்டு, அவைகளைச் செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

இன்னொன்றையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் வரி அதிகமான அளவுக்கு வந்து, இந்த ஆண்டு குறைந்திருக்கிறது என்று இங்கே சொன்னார்கள். எப்படிக்குறைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தை நான் பின்னாலே சொல்கிறேன். எந்த ஆண்டையும் விட குறையாமல் இந்த ஆண்டும் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த ஆண்டு மார்ச் 31-ந்தேதிக்குப் பின்னால் பார்க்கிறபோது இந்தக்கணக்குக்குறையாமல் இருக்கும் என்பது மட்டுமல்ல; கூடுதலாகவே இருக்கும் என்பது அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை வருகிறபோது அல்லது வணிக வரித் துறை பற்றி இந்த அவைக்கு அறிவிக்கின்ற சந்தர்ப்பம் வருகிறபோது தெரியும் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

இங்கே பேசுகிறபோது முதலமைச்சர்கள்மாநாட்டைப் பற்றிப் பேசினார்கள். முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டில் மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படி இருக்கிற நிதியாதாரங்களை மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். தெளிவாகச் சொன்னது மட்டுமல்ல, அச்சடித்துப் புத்தகத்தைக் கொடுத்தார்கள்; அதிலே கீழே கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுத்தார்கள். அதிலே ஒரே ஒரு வரியைப் படிக்க வேண்டுமென்றால்.....

'I would conclude by saying that the Tamil Nadu Government categorically oppose the levy of additional excise duty on Sales Tax'

என்று கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், அங்கே பேசுகிறபோது கூட மிகக் கடுமையாக என்று சொல்லக் கூடாது. மிகவும் நுணுக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதைத்தான் நான் இங்கு சொன்னேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு, அந்த அரசு நிதியாதாரங்கள் இல்லாவிட்டால் எப்படி அந்த அரசை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்? அதுமட்டுமல்ல, நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அங்கே நடந்ததைச் சொல்லக் கூடாது, இருந்தாலும் சொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் மனதிலே வையுங்கள். செய்தித் தாள்களில் போட்டாலும் சரி, போடாவிட்டாலும் சரி, அவர்கள் சொன்னார்கள். மனதை விட்டு இங்கே இருக்கிற எல்லா முதலமைச்சர்களையும் பேசச் சொன்னால், நான் சொன்ன கருத்தைத்தான் சொல்வார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைவிட வேறு என்ன சொல்வது? அப்படியென்றால், எந்த அளவிற்கு வினயமாகவும் சொல்கின்ற முறைப்படியும் அதைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடம் எப்படி கேட்க வேண்டுமோ அப்படி கேட்பேன். எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படித்தான் சொல்வேன் என்பதை நீங்கள் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால் இன்றைக்கு இருக்கிற

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

நிதியாதாரத்திலே எங்கோ போய்விடும் என்று நீங்கள் நிச்சயமாக அஞ்சத் தேவையில்லை, அதை விடுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இல்லை என்பதை முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1981-82-ல் 1,07,556 பேர்கள் வணிகர்களாக இருந்தார்கள். 1982-83-ல் 1,35,618 பேர்களாக இருந்தார்கள். ஆக இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு வணிகத் துறையில் அதிகமாகச் செய்வதற்கு என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபோது எல்லோருமே ஒரு முனை வரியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதிலே அருமை சகோதரர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி பேசினார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒரே கருத்தை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறபோது, அந்தக் கருத்தை எப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு முனை வரி, பல முனை வரியிலே இருக்கும் சங்கடங்களைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். 1981-82-ல் இந்த அரசு பெறுகிற வருவாயில் 90 சதவீதம் ஒரு முனை வரியிலே வந்தது; 1983-84-ல் 92 சதவீதம் ஒரு முனை வரியிலே வந்தது; என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி ஒரு முனை வரி பல முனை வரி களிலே சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சங்கடங்கள் இருந்தாலும், இந்த அரசு கூடியவரையில் ஒரு முனை வரியைக் கொண்டு வருவதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அதை ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் செய்து கொண்டிருக்கிறது. பொருள்களின் உற்பத்தியாளர், பங்கீட்டு முறை (டிஸ்ட்ரிபியூஷன் பாய்ன்ட்)-லே தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவைகளின் மீது ஒரு முனை வரியைப் போடுவது மிக இலகுவாக இருக்கும். ஆனால் அந்தப் பொருளை எங்கே உற்பத்தி செய்தார்கள், எங்கே விற்றிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியாத இடத்திலே ஒரு முனை வரி போட்டால், எங்கே வேண்டுமானாலும் அந்தப் பொருளின் மீது விற்கிற வரியை ஏமாற்றுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதால் அதைக் கடுமையாக இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு லட்சம் வரைக்கும் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு இன்றைக்கு வரியே இல்லை. முதலிலே 50 ஆயிரமாக இருந்தது; இன்றைக்கு 1 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு முனை வரியாக இருந்தால், அவர்கள் 5 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தாலும் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பலமுனை வரியிலே கணக்கு வைத்துக்கொள்வதே சங்கடங்கள் இல்லை. ஒரு முனை வரியிலே தான் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. 5 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருந்தாலும், விற்காலும் அந்தப் பொருள் இதற்கு முன்னால் வரி செலுத்தப்பட்ட பொருள் என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமான கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வரி செலுத்த

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

வேண்டும். 50 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தாலும், 5 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தாலும், ஒரு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தாலும் ஒரு முனை வரியாக இருந்தால் அவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மல்டி பாயின்ட் என்றால் ஒரு லட்சம் வரைக்கும் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அப்படி ஒரு லட்சம் வரைக்கும் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது தேவையா இல்லையா, ஒரு முனை வரி தேவையா என்று நாம் பார்க்கிறபோது பொதுவாக ஒரு முனை வரியைவிட மல்டி பாயின்ட் தான் மக்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சில பொருள்களுக்கு நாம் ஒரு முனை வரி போட்டோம். உடனே அவர்கள் ஒரு முனை வரி வேண்டாம் சங்கடங்கள் வரும், பலமுனை வரி போடுங்கள் என்று கடிதம் கொடுத்தார்கள். உதாரணமாக பிளாஸ்டிக் பொருள்கள், சீப்பு, மெழுகு, எழுதுபொருள்கள் இவைகள் எல்லாம் ஒரு முனை வரியிலிருந்து பல முனை வரியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே சொல்கிறபோது எப்படி எப்படியெல்லாம் வருமானம் வருகிறது என்பதைச் சொன்னார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது அதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது. குதிரைப் பந்தயம் மட்டுமல்ல, அது எந்த சூதாட்டமாக இருந்தாலும், சூதாட்டம் என்று சொன்னால் மது, மாது (குறுக்கீடு) 3 பொருள்கள் என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) சரி. இந்த மூன்றிலேயும் அரசு கண்டிப்பாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் முதல்வர் அவர்கள் அதை ஒழிக்கவேண்டும் என்றுதான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயத்திற்கு ஏழை எளியவர்கள் சில பேர்கள் போகிறார்கள். பணக்காரர்கள் பூராவும்—வசதிபடைத்தவர்கள் மட்டும் தான்—போகிறார்கள், குதிரைப் பந்தயம் கேடு விளைவிப்பது என்பது தெரியும். தெரிந்தும் சில பேர்கள் செல்கிறார்கள். ஆனால் எல்லோரும் செல்வதில்லை. ஆகவே இதிலே லட்சக்கணக்கான பேர்கள் செல்வதில்லை. கோடல்வரர்கள், லட்சாதிபதிகள் மிக அதிகமாகச் செல்கிறார்கள். இன்றைக்கு போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. கட்டை வண்டியிலே போக வேண்டியதில்லை. கால் நடையாகப் போகவேண்டியதில்லை ஆகாய விமானத்திலே போகிறார்கள். காரிலே கூட போவதில்லை. குதிரைப் பந்தயம் இங்கே இல்லையென்றால், பெங்களுர் போகிறார்கள். நினைத்த நேரத்தில் போகிறார்கள். கல்கத்தாவிற்குப் போகிறார்கள். பம்பாய்க்குப் போகிறார்கள். ஆகையினாலே இன்றைக்கு இதிலே வருகிற வருமானம் அதிகம் இல்லாவிட்டாலும், ஓரளவிற்கு இருந்தாலும், அதை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசு எண்ணி

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்]

யதால், அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டாலும் மீண்டும் அவர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போவார்கள் என்பதை இந்த அரசு மனதிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதுபானத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். பலமுறை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசியிருக்கிறார்கள்; வெளியிலேயும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. இதிலே கடுமையாக இருந்தாலும், தவிர்க்க முடியாமல், இன்றைக்கு மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதே சட்டமன்றத்திலே மதுக்குற்றம் செய்தவர்களுக்கு, கள்ளத்தனமாக காய்ச்சுபவர்களுக்குள்ளத்தனமாக குடிப்பவர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை என்று கொண்டுவந்தபோது, எல்லோரும் எவ்வளவு வன்மையாக எவ்வளவு மிக மிகக் கடுமையாக எதிர்த்தீர்கள் என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு நல்ல காரியத்தைக் கொண்டு வருகிற போது, பல சங்கடங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். குடித்துவிட்டு வீட்டிலே போய் அவனுடைய மனைவியை அடித்தால், அந்த மனைவி தாங்கிக்கொள்ளாள் இல்லையா என்பது வேறு. ஆனால் குடித்துவிட்டுப் போகின்றவர்கள், வீட்டிற்குப் போகாமல் சிறைச்சாலைக்குக்கொண்டுபோய் அடைக்கப்பட்டால் அவனுடைய மனைவி மிகவும் வருத்தப்படுவாள். குடித்துவிட்டு இரண்டு அடி அடித்துவிட்டுப் போகட்டும், ஆனால் சிறைச்சாலைக்கு போகக் கூடாது என்று எண்ணுவது இயற்கைதான். ஆகவே எப்படி இருந்தாலும் அது தற்காலிக இடையூறு. இதிலே கடுமையாகக் கொண்டுவந்தால் குடிக்கமாட்டார்கள் என்று கொண்டு வருகிற போது நீங்களெல்லாம் மிக அதிகமாக எதிர்த்தீர்கள். இருந்தாலும் அதைக் கொஞ்சம் தளர்த்தியிருக்கிறோம். தளர்த்தினாலும் அது நிரந்தரமாக தளர்த்தப்பட்டது அல்ல. போஸ்ட் போன்மென்ட் என்று சொல்வார்களே அது போல. இந்தத் தளர்த்தலும் ஒரு போஸ்ட் போன்மென்ட் தானே உவிர, இந்த மதுவிலக்கு கொள்கையிலேயெல்லாம் இந்த அரசு மிக கவனமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொல்கிறபோது, இந்தக் கூடுதல் விற்பனை வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூடுதல் விற்பனை வரி என்பதுயாருக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 50 ஆயிரம், 80 ஆயிரம், 90 ஆயிரம். 1 லட்சம், 1½ லட்சம் 2 லட்சம், 2½ லட்சம். 2¾ லட்சம் என்று டர்ன் ஓவர் வருகிற வியாபாரிகளுக்கெல்லாம் போடவில்லை. டர்ன் ஓவர் 3 லட்சத்திலிருந்து 5 லட்சம் வரைக்கும் உள்ளவர்களுக்குதான் போட்டிருக்கிறோம். முதலிலேயும் அப்படித்தான் இருந்தது. அதுகூட மிக அதிகமாக இல்லை. 0.4 சதவீதம் தான் அல்லது 0.4½ சதவீதம். அந்த 0.4 சதவீதத்தை இப்போது 0.5 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம்,

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

அதைப்போல 5 லட்சத்திலிருந்து 7 லட்சம் என்று டர்ன் ஓவர் இருப்பவர்களுக்கு இந்தக் கணக்கையெல்லாம் பார்த்து தெரிந்துகொண்டால், நீங்கள் குறைத்துப் போட்டிருக்கிறீர்கள், ஏன் கூட போடவில்லை என்று சொல்வீர்கள், ஏனென்றால் இதிலே வியாபாரிகளுக்குக் கூட அதிகமாக வருவாய் இல்லை. பெரிய பெரிய இன்டஸ்ட்ரிஸ் தான் வருகின்றன. டர்ன் ஓவர் லட்சக் கணக்கிலே வருவது பெரிய பெரிய இன்டஸ்ட்ரிஸ் களுக்குத்தான் என்பதை நான் உங்களுக்கு சொல்வேன்.

அப்படி பெரிய இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்று வருகிறபோது 5 லட்சத்திலிருந்து 7 லட்சம் வரையில் டர்ன் ஓவர் வருகிறவர்களுக்கு முதலிலே அதாவது இப்போது வாங்குவது 0.5 சதவீதம். அதை 0.7 சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். கொஞ்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதேபோல 7 லட்சத்திலிருந்து 10 லட்சம் வரக்கும் 0.6 சதவீதத்திலிருந்து 1 சதவீதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். 10 லட்சத்திற்கும் மேலே இருப்பவர்களுக்கு 0.7 சதவீதத்திலிருந்து 1.25 சதவீதம் போட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே புதியதாக வரிகளைப்போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான்புதியதாக வரிகளைப் போடுவதற்கு காரணங்களை முன்பே சொன்னேன். பின்னாலும் அதை நான் சொல்ல இருக்கிறேன். அடுத்து வரிகளைப் போடுகிறபோது எப்பொழுதும் எந்த அரசுமே வரிபோடுவதற்கு முன்னாலே, மற்றவர்களை கலந்து ஆலோசிப்பது இல்லை. ஏன்? இது நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய ரகசியம். நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய ரகசியத்தை கலந்து ஆலோசிப்பது குற்றம்தான். ஆனால் அப்படி அது குற்றமாக இருந்தாலும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்ன சொல்லப் போகிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்காமல், அதே நேரத்தில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேசிப்போடுவது என்பதில் தவறு இல்லை.

நான் முதலிலேயே இங்கே எவ்வளவு வணிகர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை லட்சக் கணக்கிலே சொன்னேன். அந்த லட்சக் கணக்கிலே உள்ள வணிகர்களுடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்து அதில் நாங்கள் யாரையும் நியமிக்கவில்லை, உங்கள் பிரதிநிதிகளை அனுப்புங்கள் என்று முதல்வர் அவர்கள் அறிக்கை விட்டார்கள், சொன்னார்கள். ஆகவே அவர்களாகவே ஐந்து பேர்களைக்கொடுத்தார்கள். அந்த ஐந்து பேர்களின் ஆலோசனையின் பேரில்தான் இந்த டர்ன் ஓவர் கணக்கை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்னதை வைத்துத்தான் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இன்றைக்குச் சில பொருள்களுக்கு வரி விகிதங்களை அதிகமாக்கிப்போட்டிருக்கிறோம் என்றாலும் அதுவும் அவர்களைக் கேட்டுத்தான் போட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 19] (திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்)

இதில் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது பெட்ரோல் வரிவிதிப்பு தமிழகத்தில் 11 சதவீதம். அதாவது முன்பு இருந்தது. கேரளாவில் 15 சதவீதம், கர்நாடகத்தில் 12.5 சதவீதம். ஆனால் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆந்திராவில் 12 சதவீதம், கர்நாடகத்தில் 15 சதவீதம், கேரளாவில் 15 சதவீதம், தமிழ்நாட்டில் 14 சதவீதம்.

அதேபோல் விமான-டர்பன் எண்ணெய் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் 10 சதவீதம், ஆந்திராவில் 10. அதாவது நான் உயர்த்திய பிறகு சொல்கிறேன். முதலிலே இருந்தது தமிழ்நாட்டில் 7. இப்பாது தமிழ்நாட்டில் 10, கேரளாவில் 8, கர்நாடகாவில் 14, ஆந்திராவில் 10. இது உயர்வேக டீசல் எண்ணெய். இன்றைக்கு இது கேரளாவில் 20 சதவீதம், கர்நாடகாவில் 14 சதவீதம், ஆந்திராவில் 11 சதவீதம். தமிழ்நாட்டில் 14. ஒவ்வொன்றிற்கும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டு, எந்த மாநிலத்திற்கும் அதிகம் இல்லாமல், அதுவும் அவர்களோடு கலந்து ஆலோசித்து செய்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) உயர்வேக டீசல் எண்ணெய் தமிழ்நாட்டில் 14, கேரளாவில் 20 சதவீதம், கர்நாடகாவில் 14 சதவீதம், ஆந்திராவில் 11 சதவீதம். இதைத் தான் சொன்னேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்: ஆந்திராவிலே 11 சதவீதம்; தமிழ்நாட்டிலே 14 சதவீதம். டீசல் அதிகமாக விவசாயிகள் பயன்படுத்துவது, ஆகவே ஏற்றெனவே மத்திய சர்க்காரிலே— திரு. சரணசிங் இருந்தபோது கூட— டீசலுக்கு வரியை ஏற்றினால் அது விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்பதால் அதற்கு ஏற்றாமல் பெட்ரோலுக்கு மட்டுந்தான் வரி ஏற்றினார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய டீசலுக்கு வரிவிதிக்காமல் அதையாவது வீட்டுவைப்பீர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இவைகளை யெல்லாம் ஆலோசனை செய்துதான் போட்டிருக்கிறோம். அதிகமாக ஏற்றவில்லை. பருத்தி நூலுக்கு வரியை உயர்த்தியதாகச் சொன்னார்கள். அறிவிக்கப்பட்டபோது 1 சதவீதம் அதிகம் என்றாலும் அதற்குப் பிறகு குறைத்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலிலே அறிவித்த போது அது அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கைமீதான விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிற போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று குறைத்து இருக்கிறது என்ற செய்தி உங்களுக்குத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

இங்கே பேசியவர்கள், வரியை ஏமாற்றிக்கொண்டு போகிறார்களே, ஏன் வரிகளைப் போடுகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே பேசிய திரு. ரகுமான்கான் சோதனைச் சாவடிகள் தேவையா என்று கேட்டார்கள். சோதனைச் சாவடிகள் இல்லாமல் இருப்பது நல்லதுதான். யாரும் குற்றம் செய்யாவிட்டால் நல்லதுதான். அவர்கள் பேசுகின்றபோது இடையில், சித்து விளையாட்டு, சித்து விளையாட்டு என்று நான்கு முறைகள் சொன்னார்கள். சித்து விளையாட்டு என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி ஒரு முறை சொன்னாலும் பரவாயில்லை, நான்கு முறைகள் சொன்னவர்கள் அதைப்பற்றி என்ன என்று ஒரு முறை கூட சொல்லவில்லை. அதுவரையில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். சித்து விளையாட்டு என்றால் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. புரியாமல் இருப்பது நல்லதுதான்.

சோதனைச் சாவடிகள் இல்லாமல் இருப்பது நல்லதுதான், நீதிமன்றங்கள் இல்லாமல் இருப்பது நல்லதுதான். காவல் துறையே இல்லாமல் இருப்பது நல்லதுதான். அதற்காக எல்லாம் எவ்வளவோ அதிகமாக செலவாகிறது. ஆனால் அவைகள் இல்லாமல் அரசு நடக்குமா என்றால் இல்லை. உலகத்திலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் குற்றவாளிகளா என்றால் இல்லை. ஒரு சில குற்றவாளிகள் இருப்பதால் காவல் துறை தேவைப்படுகிறது. ஒருசில தவறுகள் நடப்பதால் நீதிமன்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன. நீதிமன்றங்கள் இல்லாவிட்டால் குற்றங்கள் அதிகரித்துப் போகும், காவல் துறை இல்லாவிட்டால் குற்றங்கள் அதிகரித்துப் போகும், சோதனைச்சாவடிகளும் அப்படித்தான்.

ஆனால் சோதனைச் சாவடிகளிலே வருகிற அத்தனை லாரிகளும் தவறான லாரிகளாக வரவில்லை. அதிலே மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று பார்க்கமுடியாது. தமிழ்நாட்டில் குற்றவாளிகள் குறைவாக இருக்கிறபோதும் காவல் துறை தேவைப்படுகிறது, குற்றங்களின் பெர்சன்டேஜ் குறைவாக இருக்கிறபோதும் நீதித் துறை தேவைப்படுகிறது, வியாபாரத்திலே குற்றவாளிகள் குறைவாக இருக்கிறபோதும் சோதனைச் சாவடிகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சோதனைச் சாவடிகளில் ஏதாவது தவறு நடந்தால் என்னிடம் சொல்லுங்கள். என்னால் புடிந்தவரையிலே அதைச் சீர்திருத்த, செம்மைப்படுத்துவதற்கு, ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு, நேர்மைப்படுத்துவதற்கு, இந்த அரசுக்காவும் மக்களுக்காவும் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சோதனைச் சாவடிகளிலே தணிக்கை செய்யப்பட்ட வாகனங்களின் எண்ணிக்கை—1981-82 இல் 57,34,230 லாரிகளை பரிசோதனை செய்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களும் குற்றம் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. 57 லட்சத்தில் 54,639 லாரிகள் தவறாக முறையில்லாத சரக்குகளை ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 19] [திரு. எஸ்.டி. சோமச்சந்தரம்]

சோதனைச் சாவடிகள் இல்லாவிட்டால் இந்த 50 ஆயிரம் என்பது 50 லட்சத்திற்குக்கூட வந்துவிடும். 1982-83 இல் சோதனைச்சாவடிகள் மூலமாக பரிசோதனை செய்யப்பட்ட லாரிகள் 63,90,175. அவ்வளவு லாரிகளும் தவறு செய்யவில்லை. தவறு செய்திருக்கிற லாரிகள் 66,751 என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அதேபோல் சோதனைச் சாவடிகள் மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு என்போர்ஸ்மெண்டு என்று ஒரு விங்கு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அதிலே இன்றைக்கு எத்தனையோ இடங்களில் பரிசோதனை செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்வசாதாரணமாக பரிசோதனை செய்வது இல்லை. பரிசோதிப்பதற்கு முன்பாக பரிசோதிப்பதற்கு வேண்டிய முன் ஏற்பாடுகளைச் செய்து தவறு செய்திருக்கிறார்களா என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குப் பிறகுதான் அவைகளைப் போய் பரிசோதனை செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக ஒன்று இரண்டைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சென்னையில் வசந்தி வணிகர், சென்னை—5-12-1983-ல் பரிசோதனை செய்த போது—பொருள்கள் விவரம் எவர்சில்வர், எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கணக்கில் கொண்டு வரவில்லை என்றால் 3.78 கோடி ரூபாய்க்கு. அதை அரசு கண்டுபிடித்ததால் அரசுக்கு அதிகமான லாபம் 40 லட்சம் ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் ஆர். என். அப்பாதுரை செட்டியார், மதுரை—ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன்—அவர்கள் நகைக் கடை வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கணக்கைப் பார்த்தபோது அவர்கள் கணக்கில் கொண்டுவராமல் விடப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு 2.5 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதனால் அரசுக்கு வருமானம் 18.4 லட்சம் ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, தர்மல் சேஷமால், சென்னை,—18-8-1983-ல் அவர்களைப் பரிசோதித்து இருக்கிறார்கள். எவர்சில்வர் கணக்கில் கொண்டுவராத பொருள்களின் மதிப்பு 1.50 கோடி ரூபாய். இதனால் அரசுக்கு வருமானம் 20 லட்சம் ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, விஜயலட்சுமி பேப்பர் மார்க்கெட், மதுரை அவர்கள் கணக்கில் 20 லட்சம் ரூபாய் கணக்கு வரவில்லை. அதைக் கண்டுபிடித்ததால் அரசுக்கு வருமானம் 3 லட்சம் ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து, தாம்ஜி, சேலம்-பருப்பு வகைகளில் 1½ கோடி ரூபாய்க்கு கணக்கில் வரவில்லை இதைக் கண்டுபிடித்ததால் அரசுக்கு வருமானம் 15 லட்சம் ரூபாய். இப்படிப் பல்வேறு நூற்றுக்கணக்கானவைகளை இன்றைக்கு அரசு கண்டுபிடித்து இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை எல்லாம் செய்தும் அரசுக்கு எப்படி வருமானம் குறைகிறது என்று சொன்னால் நான் முதலிலேயே சொன்ன மாதிரி வருமானம் குறைந்தாலும் இந்த அரசு கணக்கு போடுகிறபோது 31 ஆம் தேதி வருகிறபோது சென்ற ஆண்டை விட எந்த அளவுக்கு அதிகமாக வருமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாக வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு உயர்நீதி மன்றங்களில் மட்டும் இருக்கிற வழக்குகள் எத்தனை என்றால் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள வழக்குகள் 186, 1 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள வழக்குகள் 808; 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள வழக்குகள் 2039, 2 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள வழக்குகள் 3348; ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் உள்ள வழக்குகள் 4915. இப்படி பல வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் இருப்பதால் இன்றைக்கு நமக்குவரவேண்டிய பணம்வரவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். இன்றைக்கு ஏன் பணம் வரவில்லை என்பதை வாதிட்டாலும் நான் முதலில் சொன்னதைப் பேச நிச்சயமாக பணம் வருவதற்கு இந்த அரசில் இருக்கிற அதிகாரிகள் தங்களுடைய திறமையினால் இவ்வளவு சங்கடங்களுக்குப் பிறகும் அவைகளினால் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு வருவாய் வர வேண்டுமோ அவை வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏன் வரி குறைந்தது என்றால், தொடர்ந்து இரண்டு வருஷமாகவறட்சி, வறட்சி வந்ததனாலே தண்ணீர் இல்லை; தண்ணீர் இல்லாததால் கரண்டி இல்லை; கரண்டி—பவர், பவர் இல்லாததால் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இயங்கவில்லை. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இயங்கவில்லை என்றால் பொருள் இல்லை; பொருள் இல்லையென்றால் பொருள் விற்கவில்லை; பொருள் விற்கவில்லை என்றால் வரியில்லை; இப்படி பல காரணங்களால்தான் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்வெட்டு பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 1983-84 இல் 155 நாட்கள் மின் வெட்டில் இருந்தன. 60 சதவீதம், 80 சதவீதம், 30 சதவீதம், 45 சதவீதம் என்று 1983-84-ல் மட்டும் மின் வெட்டு. என்ன செய்வது? அரசுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டால் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் போகாது. வீட்டிற்கு விளக்கு வராது; வீதி விளக்குகள் இருக்காது.

திரு. அ. ரகுமான்கான். மன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இங்கே நீண்ட விளக்கத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எங்களுக்குத் தரப்பட்ட பாலிசி நோட்—மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமான பாலிசி நோட்டில் பார்த்தால் இவ்வளவு விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. கோர்ட்டுகளில் இவ்வளவு வழக்குகள் இருக்கின்றன; அதைப்போலவே இன்னொரு விவரம் என்னவென்று கேட்டால், இந்த ஆண்டில் வருவாய் இவ்வளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரி விளக்கங்களையெல்லாம் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் கொடுக்காமல் ஏதோ பாட்டுப் புத்தகம் போல் கொடுத்தால் உறுப்பினர்கள் விவாதிப்பதற்கு சௌகரியம்

1984 மார்ச் 19]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இல்லாமல் இருக்கிறது. பல்வேறு விவரங்களை இப்பொழுது அவர்கள் சால்கிறார்கள். கோர்ட்டில் இவ்வளவு வழக்குகள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள்; முன்கூட்டியே அதைக் கொடுத்திருந்தால் நாங்கள் தெரிந்துகொண்டு விவாதிப்பதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும். அப்படியில்லாமல் “ஏன் ஹார்ஸ் ரேஸ்” ஆக இருக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அரசுக் குறிப்பில் கூடியவரைபில் எல்லாவற்றையும் விவரமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் வேண்டியபடி, இப்படிப்பட்ட குறிப்புகள் விட்டிருந்தாலு, இப்படிப்பட்ட குறிப்புகளையெல்லாம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சி செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்தக் குறிப்பையும் மறைக் வேண்டியதில்லை. நான் இங்கே சொல்லப்போகிறேன்; பேசப் போகிறேன். இந்தக் கருத்தை அவர்கள் முன்பே செல்லியிருந்தால் நான் கூடப்பேசாமல் இருந்திருக்கலாம். குறிப்பைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று செல்லிவிட்டிருக்கலாம். ஆகவே, அதைக் கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலில் சொல்லியபடி 1983-84-இல் எத்தனை நாட்கள் மின்வெட்டு இருந்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். அதேபோல, அந்த ஆண்டு படமெல்ல—1982-83-இல் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நீங்கள் பாய்ந்து ஸ்டூவர்கள்—வறட்சியாலே 293 நாட்கள் மின்வெட்டு இருந்திருக்கின்றன. 75 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம், 60 சதவிகிதம் என்று 1982-83 ஆம் ஆண்டில் 293 நாட்கள் மின்வெட்டு இருந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படி இருந்ததால்தான் பல்வேறு விதத்தில் நப்கு வருவாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் வாகனம், சிமென்ட், உரம், கரும்பு போன்றவைகளுக்கு ரூ. 2670 இலட்சம் வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. மின் வெட்டினாலே இன்னொன்றிலே 337 இலட்சம் குறைந்திருக்கிறது. குறைவான எற்றமுதியினாலே 79 இலட்சம் குறைந்திருக்கிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டில் ஸ்பென்சர் போன்ற ம்பெனிகள் 59 இலட்சம் வரி சொடுக்கவில்லை. அவைகளுக்கு வரி குறைப்பு மற்றும் வரி இழப்பினாலே 175 இலட்சம் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வறட்சியினாலே வரி இழப்பு 390 இலட்சம். பிற மாநிலங்களில் வரிக் குறைப்பினாலே 1144 இலட்சம் வேலை நிறுத்தம்

[திரு. எஸ்.டி. சோமச்சந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

கதவடைப்பினால் 327 இலட்சம்; மின் வெட்டினால்; இன்னொரு இடத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது 196 இலட்சம். மொத்தம் பார்க்குற பொழுது 53 கோடி ரூபாய். இன்றைக்கு வறட்சியாலும் மின் வெட்டினாலும் அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இட மாற்றம்—கன்சன்மெண்ட் டாக்ஸ்—பாண்டிச்சேரி போன்ற இடங்களிலேயெல்லாம் வரி குறைப்பினாலும், அல்லது வரி இல்லாததலும் இன்றைக்கு இவ்வளவு வரி குறைப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆப்போது இங்கே அவர்கள் இல்லை. இந்த அரசு எவ்வளவு சங்கடத்திற்குப் பிறகு வரியைக் கொண்டு வருகின்றது என்பதை நானே சொன்னால் அவர்கள் நிச்சயமாக அதை ஏற்று கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

1967 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் நமக்கே வரி விதிக்கின்ற அதிகாரம் இருந்தது. அதற்கு பிறகு அந்த அதிகாரங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டது. 1957-58-லிருந்து 1982-83 வரை நம்முடைய மாநில அரசிற்கு வரவேண்டிய வருவாய் அதாவது இந்த துணி, சர்க்கரை, புகையிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் 30.1 கோடிக்கு 11 கோடிதான் குறைவு. அதாவது 289.95 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மாநில அரசுக்கு அதனால் வருவாய் குறைந்திருக்கின்றது. ஆனால் நடப்பாண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டு அதாவது 1982-83-ல் அந்தப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அதாவது 40 சதவீதம் என்ற அளவுக்கு மற்ற பொருட்களின் விலை ஏறி இருக்கின்றபோது இதிலே 10 சதவீதம்தான் ஏறி இருக்கின்றது. ஆகவே 1982-83 என்ற ஓராண்டிலே மட்டும் நமக்கு வரவேண்டிய வருவாய் 127 கோடி ரூபாய். ஆனால் வந்தது 32.1 கோடி. அப்படி என்றால் 94.89 கோடி மாநில அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாயில் குறைந்திருக்கின்றது. ஆனால் நாம் வரிகள் போட்டிருப்பது கிட்டத்தட்ட 52 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான். எனவே இதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நமக்கு வரவேண்டிய வரிகள் ஒழுங்காக வந்திருந்தால் இவைகளைப் போட்டுவேண்டிய நிலைமையே அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அடுத்து கன்சைன்மென்ட் டாக்ஸ், அதாவது இடமாற்ற வியாபாரம். இங்கே தொழிற்சாலைகளில் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படி அனுப்புகின்றபோது அவற்றிற்கு நம்மால் வரி போட முடியவில்லை. அதற்கு கன்சைன்மென்ட் டாக்ஸ் என்ற அளவிலே நாம் வரி விதிக்க வேண்டும் என்றால் அதற்காகப் பார்வியமென்டிஸ்தான் கான்ஸ்டிடியூஷன் அமென்ட்மென்ட் கொண்டுவரவேண்டும். அது குறித்து பல முறை இந்த அரசு கமிட்டி எழுதி இருக்கின்றது. எனவே மாநில அரசிற்கு அந்த வரி போடுகின்ற அதிகாரம் தேவை என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பொழுது பொருட்களை வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு சென்று முறையற்ற வகையில் அவற்றை விற்பதால் இந்த அரசுக்கு வருகின்ற நஷ்டம் 10 கோடி. ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்ட இழப்பு 94 கோடி. இப்போது இதிலே 19 கோடி ஆக, கிட்டத்தட்ட 104 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு மட்டும் இந்த மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசால் நஷ்டம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பலபேர் பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் ‘‘I categorically oppose on behalf of the Government of Tamil Nadu’’ என்று சொன்னார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குப் படித்துக் காட்டுகிறேன். எந்தப் பொருட்களை என்பதைச் சொல்கிறேன். வனஸ்பதி, மருந்துப் பொருட்கள், சிமென்ட், காகிதம், பெட்ரோலியம் இவற்றைப் பொறுத்தவரையில் 1981-82-ல் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரவு எவ்வளவு தெரியுமா? 135 கோடி. 1982-83-ல் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரவு ரூபாய் 160 கோடிக்குக் கொஞ்சம் தான் குறைச்சல். அதாவது 159.2 கோடி. இதை எல்லாம் நான் சொல்வதற்கான காரணம் என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். முன்பு நான் சொன்னதுபோல் சர்க்கரை, சூணி, புகையிலை ஆகியவற்றின் மூலம் வரவேண்டிய வருவாய் இழப்பு பற்றிச் சொன்னேன். இந்த ஆண்டு நமக்கு 127 கோடி ரூபாய் வரவேண்டும்; ஆனால் 32 கோடி ரூபாய் மட்டுமே வருகின்றது. ஆகவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கின்றபோதுதான் இவைகளை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று இந்தக் காரணங்களைக் காட்டி, நாங்கள் அந்த ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொன்னோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரெயிலிலே எவ்வளவோ பேர்கள் வருகிறார்கள், போகிறார்கள். ரெயிலிலே அவர்கள் வருகின்றபொழுது இரண்டு மூன்று சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. நிறையப் பொருள்களை பினாமியாகக் கொண்டுவருகிறார்கள். பினாமியாகக் கொண்டு வந்து விற்றுவிடுகிறார்கள். அப்படி வருகிறபொழுது இந்த அரசு கமிட்டி எழுதி நீங்கள் அவர்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்றது. தடுக்க வேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும்? இங்கேயிருக்கிற வணிகவரித்துறை அதிகாரிகள் கையெழுத்து

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

வாங்கவேண்டும். அவர்களிடம் அந்தப் பாரத்திலே கவுண்டர் சைன் வாங்க வேண்டும் அதற்குப் பிறகு சர்க்குரைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னோம். முதலிலே மறுத்தார்கள். இல்லை, இல்லை, என்று மீண்டும், மீண்டும் சொன்ன பொழுது, சரி, எல்லாம் முடியாது. எவ்வளவோ பொருள்கள் இருக்கின்றன. உங்கள் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தப் பொருள் என்று ஒரு பொருளைச் சொல்லுங்கள் என்றார்கள், இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா பொருள்களையும் வேண்டாம், குறைந்தது 10 அல்லது 15 பொருள்களுக்கு மட்டுமே பரிசீலனை செய்வதற்கு வணிகவரித் துறை அதிகாரிகள் பாரத்தில் கையெழுத்துப்போட்டு அனுப்ப—பாரத்தை அவர்களே அனுப்புவார்கள்—வேண்டும், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றோம். அது பதிவு செய்த வியாபாரி மூலமாகத்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. ஏற்றி அனுப்பப்படுகிற பொருள்மீது வரி விதிக்கிற அளவுக்குத் தெரிந்து கொள்கிறோம் என்று கேட்டோம். பொருளைக் கேட்டார்கள், சமையல் எண்ணெய், வெல்லம், பிண்ணாக்கு பனியன், சவ்வரிசி, ஏலக்காய், இப்படி 10 பொருள்களைச் சொன்னவுடன் இவை உள்ளனவா என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு ஆளைப் போடவேண்டும். நிர்வாகச் செலவு செய்யவேண்டும் ஆகவே, அந்தச் செலவை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா என்று கேட்டார்கள். மீண்டும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இந்த அரசு அதற்குக் கடிதம் எழுதியது. நிர்வாகச் செலவு, அலுவலகச் செலவு ஆகியவற்றை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். அப்படிக் கடிதம் எழுதியும் பதில் வராததால், பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் முறையாக நமக்கு வரவேண்டியவை வராமல் இருக்கின்றன.

நான் முதலிலே டெக்ஸ்டைல்ஸ், ஷூகர் பற்றிச் சொன்னேன். இப்பொழுது ரெயிலைப் பற்றிச் சொன்னேன். இப்படி முறையாக வரவேண்டிய பணம் வராத அளவு நமக்குச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

7-வது நிதிக் கமிஷன் ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். டிக்கட்டுக்கு நமக்காக டாக்ஸ் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று. ஆனால், அது தேவையில்லையென்று டிக்கட்டோடு சேர்த்துக்கொண்டார்கள். சேர்த்துக்கொண்ட பிறகு என்ன நிலைமை? நான் சொல்லவில்லை, 7-வது நிதிக் கமிஷன் சொல்கிறது, சொல்கிறபொழுது 1961-62-ல் 1 கிலோ மீட்டருக்கு 2.0 பைசா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1976-77-ல் 1 கிலோமீட்டருக்கு 4.0 பைசா அல்லது 4.03 பைசா என்று 100 மடங்கு அதிகமாயிருக்கிறது. ஆனால் 1962-ல் என்ன கொடுத்தார்களோ, அதையேதான் இன்றைக்கும் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், இது மாநிலங்கள் கேட்கின்ற நியாயமானதேன்வி நியாயமாகக் கேட்கிறார்கள்—

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

என்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அதன்மூலமாக வரவேண்டிய ரூ. 5 கோடி வரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சரி, இப்படி நமக்கு வரவேண்டிய பணம் வரவில்லையென்று சொன்னேன். அவர்களுக்கு எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? இந்த ஆண்டு மட்டும் மத்திய அரசுக்கு ரூ. 25,000 கோடி கிடைத்திருக்கிறது. இன்கம் டாக்ஸ், கார்ப்பரேட் டாக்ஸ், கஸ்டம்ஸ் ரூட்டி இப்படி பல்வேறு துறைகள் மூலமாக ரூ. 25,000 கோடி வந்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த ரூ. 25,000 கோடியில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அவர்கள் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், மாண்புமிகு திரு. சித்தன் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ரூ. 25,000 கோடி வசூல் செய்து ரூ. 5,000 கோடி தான் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தருகிறார்கள். ஏன் கொடுக்க முடியவில்லை? அவர்களுக்கும் சில செலவுகள் இருக்கின்றன. ஆகையினால் தான் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டாத செலவை எடுத்து அவர்கள் தலையிலே போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டாத செலவைத் தலையில் எடுத்துப்போட்டுக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அங்கே ஒரு எஜுகேஷன் மினிஸ்டர், இங்கே ஒரு எஜுகேஷன் மினிஸ்டர்; அங்கே ஒரு அக்ரிகல்ச்சர் மினிஸ்டர், இங்கே ஒரு அக்ரிகல்ச்சர் மினிஸ்டர்; அங்கே ஒரு அக்ரிகல்ச்சர் செகரட்டரி, டெபுட்டி செகரட்டரி அதைப்போல மற்ற மினிஸ்டர்கள், மற்ற அதிகாரிகள் என்று இருக்கிறார்கள். அதைப்போல எஜுகேஷன், அக்ரிகல்ச்சர், இன்டஸ்ட்ரீஸ், கோ-ஆப்பரேஷன், புட், சோஷியல் வெல்பேர் என்று இப்படி பல்வேறு துறைகளுக்கு அங்குமிங்கும் இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய—மாநில உறவுகளைப் பற்றி ஆரய்வதற்குத் தான் சர்க்காரியா கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள், நாம் நம்முடைய கருத்துகளைச் சொல்லி இருக்கிறோம். விரிவாக ஆராய்ந்து நல்ல முடிவை எடுக்கவிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: ஆண்டுகள் பல கழித்து இந்த நினைவு இப்படி எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லியதன் காரணமாக அவர்களுக்குப் பட்டம் படாமலும் வந்து, அதன் காரணமாக சர்க்காரியா கமிஷனைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவரையிலும் ஒரு ஆண்டிற்கு வருகிற 20 கோடி ரூபாய் யாருடைய பணம்? தேவையில்லாமல் எஜுகேஷனிற்கு, ஹெல்த்திற்கு என்று இப்படி பல்வேறு துறைகளுக்கும், அதற்கான அரசு அதிகாரிகளுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டினுடைய வருமானத்தில் பெரம்பகுதியான பணம் நாட்டினுடைய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குத் தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். நாட்டினுடைய

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தினால் நாடு முன்னேறும். நாடு முன்னேறுவது என்றால் எல்லோரும் நாட்டைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் வைப்பதில்லை. நாட்டை முன்னேற்றச் செய்வதற்கு மற்ற நிர்வாகச் செலவுகளைக் குறைத்துக் கொண்டு, தேவையில்லாத செலவினங்களைக் குறைத்துக் கொண்டு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது. அதை இப்போதே செய்துவிடலாம். எஜுகேஷன் என்றால் என்ன? இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறுபட்ட மொழிகளை பேசுகிற மக்கள் இருக்கிறார்கள். பல்வேறுபட்ட கலாச்சாரம் அவர்களிடத்தில் இருக்கின்றது. பல்வேறுபட்ட நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. பல்வேறுபட்ட உணவு வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. பல்வேறுவிதமாக ஆடைகளை அணிகிறார்கள். ஒரு கல்ச்சரை உருவாக்குவதுதான் எஜுகேஷன். நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய கல்ச்சரை உருவாக்குவதற்கு நமக்குத் தெரியாதா? அங்கே 500 மைல், 1,000 மைல் அப்பாலிருந்து நம்முடைய கல்ச்சரை தெரியாத, நாம் பேசுகிற மொழியைத் தெரியாத, அவர்களா நம்முடைய கல்ச்சரை உருவாக்குவார்கள்? அதற்கு வேறு பணம் வீணாகுவதா? ஆகவேதான் அவர்களாலே இயலாமை காரணமாக, அவர்கள் பல்வேறு விதமான தேவையில்லாத வேலைகளை தலையிட்டு தூக்கிப்போட்டுச் செய்வதாலே, செய்ய வேண்டியதை செய்யாததாலேதான் அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை.

இங்கே சர்க்காரியா கமிஷன் என்று சொன்னார்கள். சர்க்காரியா கமிஷனில் யார் இருக்கிறார்கள்? சர்க்காரியாவிற்கு சட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்று தெரியும். சர்க்காரியாவிற்கு யோசனை சொல்வதற்கு, மக்களிடத்திலே நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்கள் அந்த கமிஷனில் இருக்க வேண்டும். யார் மக்களிடத்தில் தொடர்புடையவர்கள்? இந்த நாட்டில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. அங்கேயும் பெற்ற அரசியல் கட்சிகளினுடைய ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு பிரதிநிதி அதிலே இருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒரு எண்ணத்தைச் சொல்வார்கள். அந்த எண்ணத்தை நடைமுறைப்படுத்த சட்டபூர்வமாக அதற்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக 'கான்ஸ்டிடியூஷனல் எக்ஸ்பர்ட்' அதிலே இருக்க வேண்டும். கான்ஸ்டிடியூஷனல் எக்ஸ்பர்ட்டும், மக்களின் தேவைகளைத் தெரிந்து சொல்வதற்காக பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளினுடைய பிரதிநிதிகள் ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் என்று இருந்தால் போதும். அதற்குப் பிறகு காரியத்தைச் செய்தால் ஓரளவுக்கு வெற்றிபெறும் என்று நினைக்கிறோம். அது எப்படியோ எனக்குத் தெரியாது. “ஒரு காரியத்தைத் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்றால் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு கிடப்பிலே போடு” என்று சொல்வார்கள். நீங்கள் சொல்கிறபோது அவைகளுக்கு நான் பதில் சொன்னால் நீங்கள் ஏன் இங்கே காண்பிக்கிறீர்கள்? அங்கே காண்பிக்கிறீர்கள்?

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

என்று சொல்வீர்கள். ஆகவே அப்படியெல்லாம் இல்லாமல் சர்க்காரியா கமிஷன் விரைவில் இதில் முடிவெடுத்தால் அதற்குத் தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய சார்பிலும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சார்பிலும்; மாண்புமிகு சித்தன் உள்பட அனைவருக்கும் நான் நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு இவைகளை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். அவர்கள் மத்திய அரசிற்கு ஒன்றும் இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டால் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு இவைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால். டிபன்ஸ்—பாதுகாப்பு, பாரின்-அபேர்ஸ் வெளி விவகாரம். கம்யூனிசேஷன்—தகவல் தொடர்பு, ரயில்வேஸ் இவைகளை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டால் இவ்வளவு வேலை பளு மத்திய அரசிற்கு இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். தேவை இல்லாதவைகளைத் தலையில் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நாம் வரியைப் போடுகிறோம் என்று சொன்னால், உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். எவ்வளவோ பணம் பல்வேறு வகைகளில் வரவேண்டிய பணம், கோடிக்கணக்கான பணம் இந்த மாநில அரசுக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய வரிப் பணம் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலில் இரட்டை ஆட்சி இருந்தது. அந்த இரட்டை ஆட்சியில் தான் முதலமைச்சர்கள் (பிரைம் மினிஸ்டர்கள்) வந்தார்கள். அந்த பிரைம் மினிஸ்டர்கள் என்ன முசைடு செய்தார்கள் என்று சொன்னால், இரட்டை ஆட்சி முறையில் மாநிலங்கள் வரி விதிக்கக்கூடாது என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில்தான் சில இனங்களுக்கு வரி விதிக்கும் அதிகாரங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்த அடிப்படையில், 1935 ஆம் ஆண்டு ப்ரொவின்கியல் ஆக்ட் கீழ், மாநிலங்களுக்கு இருந்த வரி விதிப்பு அதிகாரத்தை, சாராயக் கலவை உள்ளடக்கிய மருந்து, சோப்பு வகைகள் மீதான ஆயத்தீர்வை. பங்கு வருவாய்கள் (ஷேர் மார்க்கெட்) ஆகியவைகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்த அதிகாரங்கள் இன்றைக்கு நம்மிடத்தில் இல்லை. பத்திரிகைகள், அவற்றில் வரும் விளம்பரங்கள் மீதான வரிகள் அரசியல் சட்ட விதிகளின்படி இந்த அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருந்தும் அவர்கள் அதை விதிக்க வில்லை, எங்களுக்கு வரவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் ஒன்றைச் சொன்னால் நீங்கள் தவறாகக் கருத மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தியக் கான்ஸ்டிட்டியூஷனை முறையாகச் செய்தார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. நான் அவைகளிலே போக விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 19]

கான்ஸ்டிடியூஷனிலே இருப்பவைகள் நான் சொல்லவேண்டுமானால் ஆர்ட்டிகள் 269-படி Taxes levied and collected by the Union but assigned to the States; அதாவது, பணத்தை அவர்கள் வசூல் செய்யலாம். ஆனால் பூராவையும் மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும். இப்படி இருக்கிற நிலைமையில் அவர்கள் அதைச் செய்தார்களா என்று சொன்னால் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டும். அப்படி அவர்கள் செய்திருந்தால் ஏன் நாங்கள் வரி போடுகிறோம்? வரி போடுவது என்றால் மக்களிடையே அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது. வரி போடுவதால் மக்களிடத்தில் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே நாங்கள் வரி போடமாட்டோம். ஆனால் மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமைக்காக, எங்களுக்கு வரவேண்டிய பணம் வராத நிலைமையில் வரிபோடுகின்ற கட்டாயத்திற்கு எங்களைப் பிடித்துத் தள்ளி இருக்கிறார்கள். இந்த ஆர்ட்டிகளை கான்ஸ்டிடியூஷனில் கொண்டு வந்தது 1952 ஆம் ஆண்டில் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு 1984 ஆகிறது. இதுவரையில் அவர்கள் அதைப் போடவில்லை.

அதைப்போலவே, ஆர்ட்டிகள் 269-ல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Duties in respect of succession to property other than agricultural land—அக்கிரகஸரல் லேண்ட் அல்லது மற்றவைகளில் யாராவது உரிமை வாரிசு மாற்றம் கோரிவந்தால், அதற்கு அவர்கள் வரி போடலாம். ஆனால் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நமக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இதுதான் சட்டம்.

அதேமாதிரி மற்றொன்று. Terminal taxes on goods or passengers carried by railway, sea, air அதாவது பொருள்கள் கடல் வழியாக வந்தாலும் சரி, விமானம் வழியாக வந்தாலும் சரி, ரயில்வே வழியாக வந்தாலும் சரி மத்திய அரசு வரி போட வேண்டும், நமக்குத் தரவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் ஏன் போடவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியாது.

இன்னொன்று சொல்லவேண்டுமானால், Taxes on railway fares. அதற்குக்கூட போடவில்லை. Taxes on the sale or purchase of newspapers and on advertisements published therein. இதை நான் சொல்லவில்லை. ஆர்ட்டிகள் 269 சொல்கிறது. Taxes levied and collected by the Union but assigned to the States. அதைப் போடவில்லை. இவ்வளவுக்கும் பிறகு நாம் வரி போடாமல் என்ன செய்வது என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரணங்களால்தான் நாம் வரி போட்டு இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொன்னதற்கு எல்லாம் நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். அப்படி ஏதாவது சொல்லாமல் விட்டு இருந்தாலும் அதைப்பற்றி நான் சொல்வதற்குக் கடைமப்பட்டு இருக்கிறேன். ஒருமுனை வரியைப் பற்றி பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். குதிரைப் பந்த யத்தைப் பற்றி பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அங்கே பல ஊழல்கள் நடைபெறுவதாக பரவலாக ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தில் ஜெயிக்கின்ற குதிரையை லகான் பிடித்து இழுத்து, ஜெயிக்கவிடாமல் பண்ணிவிடுகிறார்கள். குதிரைக்குத் தீவி போடுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தில் கையாடல் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மொத்தத்தில் 50 சத வீதத்திற்குமேல் குதிரைகளை 'ஓண்' செய்கிறவர்களின் ஆதிக்கம் தான் அங்கே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட கப்பிளைன்ட்ஸ் எல்லாம் வருகின்றன. அரசாங்க நாமினி அங்கே இருந்தும் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் பயனில்லை. இந்த ஊழல்களாத் தடுக்க, குறிப்பிட்ட நபர்களுடைய ஆதிக்கத்தை நீக்கம் செய்ய, அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அரசு அதிகாரிகளில் மேல்மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி என்று நாம் போடுவதில்லை. ஏனென்றால் ஒருவரே தொடர்ந்து இருந்தால் ஏதாவது தவறு வரக்கூடும் என்ற சந்தேகம். குதிரைப் பந்தயம் நடைபெறும்போதெல்லாம் அந்த அதிகாரிகள் அங்கே போகவேண்டுமென்றில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு உண்மையை நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். சீர்காழி என்பது ஓர் ஊர். அங்கிருந்து ஒருவருடைய மகன் சினிமாப் படம் எடுக்க சென்னைக்கு வந்தார். மகனை அழைத்துச் சென்றுவிட வேண்டுமென்று தந்தை வந்தார் நான்கு நாள் சென்னையில் தங்கியிருந்தார். பின் அவரே சினிமா எடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார். ஊரைச் சொன்னேன்; பெயரைச் சொல்லக் கூடாது. அதைப்போல வந்துவிடக்கூடாது. தினந்தோறும் அதிகாரிகள் அங்கே போகவேண்டுமென்றில்லை. அவர்கள் போய்ப் பார்வையிடுகிறார்கள். தவறு நடக்காமல் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தவறு நடந்தால் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதிலே அக்கறை செலுத்தி, தவறு நடக்காமல் அரசாங்கம் பார்த்துக் காள்ளும். வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க இந்த அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

[1984 மார்ச் 19]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: துணைத் தலைவரவர்களே குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்தில் பல்வேறு ஊழல்கள் நடைபெற்றதாகவும், அரசாங்கம் அதுபற்றி விசாரிக்க ஒரு விசாரணை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் தகவல் வந்தது. அந்த விசாரணை எப்போது நடந்தது? விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறதா அல்லது முடிந்துவிட்டதா? இன்னும் முடியவில்லை என்றால் எப்போது முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவரவர்களே, அம்மாதிரி தகவல் எனக்கு வரவில்லை. ஏதாவது தவறு நடந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்போம். திரு. உமாநாத் அவர்கள் வேகமாக ஓடுகிற குதிரையை இழுத்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட விவரங்களைச் சொன்னால், அவற்றைக் கவனிக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் இந்த பிளன்டிங் யூனிட்டை ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் இப்போது ஐ.எம்.எஃப்.எல். மற்றும் ஹோல்சேல்லை எடுத்திருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் ஒரே நாளில் எடுத்துக் கொண்டால் அரசால் சீராக நிர்வகிக்க முடியாது. பல இன்டஸ்ட்ரிஸ் இருக்கின்றன. எல்லா இன்டஸ்ட்ரிகளையும் அரசே எடுத்து நடத்துவது என்றால் அதிலே பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் சங்கடங்கள் இல்லாமல் நடத்த முடியாது. எல்லாவற்றையும் ஒரே நாளில் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தக்கூடிய தன்மையில் இந்த மாநில அரசாங்கமும் இல்லை; இந்திய துணைக்கண்டத்தில் எந்த அரசாங்கமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சினிமாப் படங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்ததுபற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லா படங்களுக்கும் வரி விலக்கு கொடுப்பதில்லை. அதற்கு என்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அதிலே 9 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஒன்பது பேர்களும் வரிவிலக்கு கொடுக்கலாம். கொடுப்பது சரி என்று சொல்கிற படங்களுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கிறார்கள். “கடவுளின் தீர்ப்பு” என்ற படத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்துச் சொன்னார்களா, பார்க்காமல் சொன்னார்களா என்று தெரியவில்லை. சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், ஜாதி பேதமற்ற சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்டது அந்தப் படம். ‘ஒன்றே குலம்’ என்பதை மையமாக வைத்து அந்தப் படத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஜாதி சமய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டு, சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு வழிகாட்டுவதாக அந்தப் படம் இருக்கிறது. எல்லோரும் ஒரே குலம், ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக்கூடாது என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிறது அந்தப் படம். சங்கரய்யன் என்ற பாத்திரப்படைப்பின் மூலம் வேதங்களை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்; ஜாதிபேதம், சமய பேதம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த வாலிபன், மேல் சாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், இருவருக்கும் இடையே புனிதமான மன உணர்வோடு பிறக்கும் தூய்மை காதல் என்பது. அதை நீங்கள் நன்றாக கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த வாலிபன், மேல் சாதியிலே பிறந்த பெண், இருவருக்கும் இடையே பிறந்த புனிதமான மன உணர்வுகள், பிறக்கின்ற தூய்மையான காதல், அத்தனை சோதனைகளையும் வென்று நிறைவேறியிருக்கிறது, அந்தக் காதல். காதல் என்றால் என்ன? காதல் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும். காதல் என்றால் கட்டிப்புரள்வதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்காதீர்கள். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அப்படி காதலர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தொடாமல் நடத்திிருக்கிறார்கள். ஆக மனப்பூர்வமான காதல் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே காதல் என்று கட்டிப் பிடிக்காது, தெய்வீகமான உறவு என்பதை வலியுறுத்தி அது கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காதலர்கள், தொடாமல், கெடாமல், தூய்மையோடு பழகும் கண்ணியத்தை வடிவமாக எடுத்து, அந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்பதற்கு, காதலுக்கே அது வழி வகுத்திருக்கிறது. இந்தப் படத்திற்குக் கொடுக்காமல், வேறு எந்தப் படத்திற்குக் கொடுப்பது? கண்மூடித் தனமான பழக்கங்கள், மூட நம்பிக்கை உள்ள கருத்துக்கள் அங்கே கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கண்மூடித் தனமான பழக்கங்கள், மூட நம்பிக்கைகள் இவைகளை அகற்றும் விதத்தில், அண்ணாவின் வழி வந்த அரசு, புரட்சித் தலைவருடைய அரசு இன்றைக்கு இவைகளுக்குக் கொடுக்காமல், வேறு எந்தப் படத்திற்கு இந்த வரி விலக்கை கொடுப்பது, என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், கொடிய எண்ணங்களை, அங்கே தாக்கி இருக்கிறார்கள். சாதி பேத வெளி உணர்வுகளை இந்தப் படத்தின் மூலமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். எல்லாதரப்பினரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவிற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் சொல்கிற போது.... (குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா வழியில் அண்ணாவின் கருத்துக்கள் என்று சொல்லப்பட்ட படம். ஆகையால் அந்தப் படத்திற்கு டாக்ஸ் எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் படம் அப்படி உருவாவதற்கு முன்பே, அந்தப் படத்தினுடைய ஈதையை, ஆரம்ப கட்ட நிலையில் நானும் இருந்தவன் தான்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 19]

அந்தப் படத்தை எடுத்தவர் இப்போது உங்கள் கட்சிக்கு வந்திருக்கிறார். ஆக நீங்கள் வேறு காரணம் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன். என்னென்ன படங்கள் வந்தன? எத்தனை படங்கள் வந்தன? இந்தப் படம் மட்டும் அண்ணாவின் கொள்கை இலட்சிய வழியில் வந்த படமா? பாக்கி படங்கள் அப்படி இல்லை என்று நீங்கள் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதற்கு வேறு என்னென்ன படங்கள் வந்தன? ஏனென்றால், இந்தக் கதை 'கடவுளின் தீர்ப்பு' என்ற கதை, ஏற்கெனவே அது வேறு கதை. அந்தக் கதையிலே வேறு சில பாத்திரங்கள், கட்சி மாற்றத்தின் காரணமாக சில மாற்றங்கள் வந்தன. அது ஏற்கெனவே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்களை மையமாக வைத்து எடுக்கப்பட்ட படம்.(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: 'கடவுளின் தீர்ப்பு'—அதை நீங்கள் நன்றாகப் பார்த்திருக்கிறீர்கள். நன்றாக பார்த்த பிறகு கூட, அதை நீங்கள் மறுத்திருக்கிறீர்கள். அதிலே சாதி பேதத்தை ஒழித்திருக்கிறோம். அதிலே காதலைப்பற்றிய ஒரு உயர்ந்த எண்ணத்தை அது உருவாக்கியிருக்கிறது. தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், உயர்ந்தச் சாதியைச் சேர்ந்த ஒரு ஆணைக்காதலித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே நாங்கள் இங்கே சொல்கிற போது, காதல் என்பது தெய்வீகக் காதல்—தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லை. அந்தக் காதலில் நேர்மையானபடி, கட்டிப் புரளாமல்....(குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணாவின் வழியில் வந்த படம், அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை வாதமாக வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பக்த மார்க்கண்டேயா—பானுமதி எடுத்த படத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதையாவது அண்ணாவின் வழிக் கொள்கை என்று சொல்லப்பட்ட ஒரே ஒரு படம், ஆகையால் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், பக்த மார்க்கண்டேயா—பானுமதி எடுத்த படம். அண்ணா வழியா? அதற்கு எப்படி டாக்ஸ் எச்சம்ஷன் கொடுத்தீர்கள்? (குறுக்கீடுகள்) இந்தப் படம் திருவை அண்ணாமலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது எடுத்த படம். அந்தப் படத்தைப் பற்றிய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிய நபர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் இப்போது அவர் உங்கள் கட்சிக்கு வந்த பிறகு, அண்ணாவின் வழி என்று காரணம் காட்டி, பக்த மார்க்கண்டேயா....(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு நல்ல சர்ச்சை. ஆகவே கொஞ்சம் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் படத்தை நானும் பார்த்தேன், வெளியிடுவதற்கு முன்பாக முதலிலே அதிலிருந்த கதை, அந்தப் பெண்ணை தெய்வமாக வைத்திருந்தார்கள். தெய்வம் வந்து, பெண்ணாகப் பிறந்து அந்தக் கருத்தைச் சொல்வதாக உயர்ந்த சாதியிலே பிறந்த பெண்ணாக, அதை மாற்றி எங்கள்

1984 மார்ச் 19] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கட்சிக்கு வந்ததால், அதை மனித சாதி உள்ளதாக மாற்றி, அந்தப் பெண் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட ஆணை கல்யாணம் செய்து கொள்வதாக அந்தக் கதை முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இங்கே வந்த பிறகு அது தெய்வத்தன்மை என்பது போய் மனிதத் தன்மை என்று வந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதுமட்டுமல்ல, வேறு படங்களுக்கு கொடுத்தது என்பதை ஒரு ஆங்கிலப் படம் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒன்றும் அறியாத மக்கள், காட்டுவாசிகள், அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம், பொதுச் சொத்து தனிச் சொத்து, தனி உரிமை கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆகாயத்திலே பறந்து போய்க்கொண்டு இருக்கிற ஒரு விமானி ஒரு பாட்டினலைத் தூக்கிப் போடுகிறான். அதைக் குடித்துவிட்டு, என்ன என்று அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அது புதிதாகக் கிடைத்த பிறகு அந்த மனித உணர்வில், அது எனக்கு வேண்டும் உனக்கு வேண்டும் என்று போட்டி வந்தபோது, அந்தச் சமுதாயம் ஒரு 10, 15 பேர்கள் என்ற குடும்பமாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குள்ளே பிரிவினைவந்து, தனி உடமை, எப்படி மனிதனைப் பிரிக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட சதைகள் எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர, அது யார்? எதற்கு, சொந்தத்திற்கு என்று இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி ஏற்கனவே பேசி முடித்தாகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) இதற்கு என்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் குழுதான் தீர்மானம் செய்கிறது. சரியாக இல்லை என்றால், பின்னால் எக்ஸ்ப்ரீச் பண்ணிவிடுவேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அறிவுபூர்வமான, இன்னும் சொல்லப்போனால், அண்ணாவின் பகுத்தறிவுப் படங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது சரிதான். தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவோ படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. அப்படி என்றால் இந்த ஒரு படத்திற்கு மட்டும் தான் கேட்கிறேன். என்னென்ன இல்லையா? ஆகவேதான் நான் கேட்கிறேன். என்னென்ன படங்கள் குழுவிற்கு வந்தன, எந்தெந்தப் படங்களில் இந்த அம்சங்கள்

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1984 மார்ச் 19]

இல்லை, இதிலே இருக்கிறது என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும். அடுத்து, பானுமதி அம்மையார் அவர்கள் நடித்த பக்த மார்கண்டேயா....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதோடு நிறுத்தி கொள்ளுங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடவுளின் தீர்ப்பு என்ற உடனேயே கடவுள்தான் அங்கே வந்துவிட்டார்கள் என்று பயந்து அவர்கள் முதலிலே தெரிந்து கேட்டார்களோ, இல்லையே என்று எனக்குத் தெரியாது. எப்படிக்காதலர்கள் தொடராமல் கெட்ட மல் தூய்மையேடு பழகினார்கள் என்று எல்லாம் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். (குறுக்கீடு) இதிலே கெட்டலாம். தூய்மை கெட்டமல்... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பா.கே. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தாயும் மகனும் கட்டிப் பிடிக்கிறார்கள்; ஒரு தங்கையும், அண்ணனும் கட்டிப் பிடிக்கிறார்கள்; ஒரு பெண்ணும், ஆணும், சம வயதே, அல்லது கொஞ்சம் குறைவோ, அதிகமோ கட்டிப்பிடிக்கிறார்கள். எடுக்கின்ற முறையில்தான், அதிலே அவருப்புக் காட்சித் தெரியுமே தவிர, அதைத் திறமையாக எடுத்தார்கள் எனில் இதிலே குற்றம் இருக்காது. அதற்குத்தான் அவருப்பு வேறு, நாம் வெறுப்பு அடைவது என்பது வேறு, கட்டிப்பிடிப்பது வேறு; கட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லையே என்று ஏக்கம் கொள்வது வேறு (கை தட்டும் ஒலி, சிரிப்பு) நமக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏமாற்றத்தில் சொல்லலாம்; அது இயற்கை; எல்லோருக்கும் தோன்றும். ஆனால் அமெரிக்கா போய் அந்தப் படங்களைப் பார்த்தால் தான் தெரியும். ஆனால் இந்தப் படத்தைப் பொறுத்த வரையில் கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் எந்தக் காட்சியிலேயும் ஒருவரை ஒருவர் தொடர்பு பேசவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காகத்தான் இந்தப் படத்திற்குக் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் படத்திற்குக் கொடுத்ததன் நோக்கத்தைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. அதேபோல பல்வேறு படங்களுக்கும் குறிப்பிட்டு இங்கே கேட்டார்கள். அதற்கு ஏன் கொடுக்கவில்லை, இதற்கு ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று. அதற்கு நாம் ஒரு குழு போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் குழுவினே 9 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவினர் தீர்மானித்து, பிறகு தான் அதைக் கொடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எப்படி இந்தக் கடவுளின் தீர்ப்பை எதிர்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, படத்தின் மூலமாக கடவுளின் தீர்ப்பை எதிர்க்கலாம். பரவாயில்லை, வரவேற்கத்தக்கதும் கூட, ஆனால் அந்தப் படத்தையே அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். அதுதான் சரியல்ல.

1984 மார்ச் 19] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அதற்கு அடுத்து கொடுத்த படம் குழந்தைகள் படம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “சிறுவர் உலகம்,” “பக்த துருவ மார்க்கண்டேயா,” போன்ற சிறுவர் படங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் சிறுவர் படங்களாக இல்லை என்றால், கொடுத்திருக்க மாட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அடுத்து “சிறுவர் காட்டிய வழி,” “பாட்டிச் சொன்ன கதை,” போன்றவைகளும் சிறுவர்கள் படம் என்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைக் கொடுக்கிற போதும், இதற்கும் குழுக்களைப் போட்டு ஆராய்ந்து அதற்குப் பிறகுதான் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீங்கள் சொன்ன பல்வேறுவிதமான சோரிகைகளுக்கெல்லாம் நான் இங்கே பதிலைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் சொல்லும்போது, மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றைப் பற்றியே சொன்னார். ஸ்டீல் ரோலிங் மில் பற்றி. ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லைப் பற்றி பூராவும் நான் சொல்ல வேண்டும் என்றால், நேரம் போதாது. அதில் பூராவும் பதில் வேண்டும் என்று தேவைப்படுகிறவர்கள், அது சம்பந்தமான என்னுடைய உரையை ஒன்றிண்டு பக்கங்கள் படித்து விட்டு இங்கே வந்து பேசினார்களா? அல்லது பூராவும் படித்து விட்டு பேசினார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன் ஏப்ரல் மாதம் 1982-83 தொகுப்பு (சட்டமன்ற) புத்தகத்தில், ஏப்ரல் பதிப்பு—இந்த ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லைப் பொறுத்தவரையில் 988, 989, 990, 991, 992 ஆக 5 பக்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லைப் பற்றி 5 பக்கங்களுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அதையே மீண்டும் மீண்டும் பேசி இந்த அவையின் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சுருதுகிறேன். சுருக்கமாக திரட்டி வேண்டுமானால் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 5 பக்கங்களிலும் இருக்கும் முழு பதிலையும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், டைம் போதாது. (மணியடிக்கப் பெற்றது) இன்னும் $\frac{1}{2}$ மணி நேர விவாதம் வேறு இருக்கிறது. ஆகவே உங்கள் பேச்சைக் கொஞ்சம் சுருக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இப்போது நான் என்னுடைய உரையின் கடைசி இடத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். மணியைப் பார்த்து பார்த்து பேசுவதினாலேதான், நானே சுருக்கமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

எனவே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு 5 பக்கங்களையும் விளக்கமாக அளிக்கத் தேவையில்லை என்று நான் சுருதுகிறேன். உங்களுக்கு இதில் முக்கியமாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1984 மார்ச் 19]

ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லுக்கு வரியே எடுக்கவில்லை. அதை முதலிலே எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல், மல்டி பாயின்ட்டை சிங்கின் பாயின்ட்டாகத்தான் ஆக்கியிருக்கிறோம். என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Multi-point becomes Single-point.

(பிற்பகல் 1-10)

வியாபாரிகள் தாங்கள் ஏற்கெனவே மூலப்பொருள்களின் மீது, பழைய இரும்புக்ள் மீது 4 சதவீதம் வரியை செலுத்தியுள்ளதால், பூர்த்தி செய்த பொருள்களுக்கு மேலும் 4 சதவீத வரி கூடாது என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை வேண்டிக் கொண்டபோது நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கும் ஒரு குழு அமைத்தோம். அதில் 5 பேர்கள் இருந்தார்கள். யார் யார் அந்தக் குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் என்றால், இன்டஸ்ட்ரீஸ் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், நம்முடைய வணிகத்துறை இயக்குநர் அறநிலையத் துறை செயலாளர், பொதுப்பணித்துறை செயலாளர், அரசுத் துறை செயலாளர், இந்த 5 பேர்கள் சேர்ந்து அதைச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். சிபாரிசு செய்திருக்கிறபோது அவைகளுக்கு மொத்தமாக வரியை எடுக்கவில்லை. மல்டிபாயின்ட்டாக இருந்ததை சிங்ள் பாயின்ட்டாகக் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். முதலிலேயே மூலப்பொருட்களை வாங்குகிறபோதே 4 சதவீதம் செலுத்தியிருந்தால் பிறகு அதற்கு 4 சதவீதம் வரியில்லை. ஒரே ஒரு வரிதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூலப்பொருட்களுக்கு 4 சதவீதம் வரி செலுத்தியிருந்தால் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு 4 சதவீதம் வரி போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இன்டஸ்ட்ரீ தமிழ்நாட்டிலே இருக்க வேண்டும். ஸ்டீல் ரோலிங் மில் வேறு மாநிலத்திலிருந்து இங்கே இருந்து வந்தால் அதற்கு வரி உண்டு. அந்த மூலப் பொருட்களை வேறு மாநிலத்திலே வாங்கி அங்கே 4 சதவீதம் வரி செலுத்தி இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த பிறகு 4 சதவீதம் இங்கே வரி உண்டு. மூலப்பொருட்களைத் தமிழ்நாட்டிலே வாங்கியிருக்கவேண்டும். 4 சதவீதம் வரி செலுத்தியிருக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல; உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்கம்டாக்ஸ்குக் கணக்குக் கொடுக்கிற பேலன்ஸ் ஷீட்டிலே இதற்கு வரிப் போடவில்லை என்பதை எழுதியாகவேண்டும். ஒரு கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, 12 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இதற்கு வரி போடுவதால் பாதிக்கப்படுவார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இவைகளுக்கு 4 சதவீதம் தான் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலே 4 சதவீதம் வரி என்றுதான் இருக்கிறபோது ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லினுடைய அந்த புராடக்ட் வெளியே விற்பனைக்கு வருகிறபோது விலையை ஏற்றி விற்கவேண்டியிருக்கிறது. நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ உருக்கிய பொருள்கள்மீது வரிப்போடக் கூடாது என்று ஒரு

[1984 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

கண்டிஷன் டினாஸ் போட்டு வைத்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல பாலன்ஸ் ஷீட்டிலே காட்டவேண்டுமென்று கொடுத்து இருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் ஏற்கெனவே பதில் சொல்கிறபோது 5 பக்கம் நான் பேசியிருக்கிறேன். இந்தப் புத்தகத்திலே 5 பக்கம் இருக்கிறது அது. 1 தரம், 2 தரம், 3 தரம் பேசியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அதையே சொன்னார்கள் என்றால் — அவர் இப்போது இங்கு இல்லை — வேறு சொல்வதற்கு இல்லை என்பதற்காக எதையாவது சொல்லி வைப்போமே; மக்கள் இதை மறந்துவிடுவார்களே மறந்து இருப்பார்களே என்று, அது மட்டும் அல்லாமல் இதற்கு நான் தயாராக வந்து இருக்கமாட்டேன் என்று நினைத்து இருப்பார்கள். உண்மையிலேயே நான் தயாராக வரவில்லை. நங்கே அவர் சொன்ன பிறகுதான் கொண்டுவரச் சொன்னேன். அதையே திருப்பி அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே கொண்டுவரச் சொல்லி அதைப்பற்றித் தெரிவித்தேன் என்பதைச் சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னவைகளுக்கு எல்லாம் நான் கூடியவரையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்து, வெட்டுப் பிரேரணைகளுக்கு நான் மார்க் செய்து பதில் தயாரித்து அத்தப் பதில்களையெல்லாம் தெரிவித்து இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டைப் மிஷன்களுக்கு இராண்டாவது தரம் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். புது மிஷனுக்கு தான் வரி. உருக்கியதற்குப் பிறகு விற்க வேளியே வருகிற போது ஸ்டீல் ரோலிங் மில் போல் வரி உண்டு என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: இப்போது வாக்கெடுப்பு திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், க. பாலன், என். பழனிவேல் மற்றும் தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரியும். ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்— நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,40,81,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிமைவேற்றப்பெற்று கோரியதொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.